

Vlaams
Parlement

vergadering **24**
zittingsjaar 2018-2019

Woordelijk Verslag

Plenaire Vergadering

van 13 februari 2019

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	4
VERONTSCHULDIGINGEN	4
VERKIEZING VAN DE EERSTE ONDERVOORZITTER	4
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	4
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
ACTUELE VRAAG van Rob Beenders aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over een mogelijk nieuw uitstel voor de invoering van de digitale meters	5
ACTUELE VRAAG van Bart Caron aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de opmars van megastallen in Vlaanderen	
ACTUELE VRAAG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de forse toename van het aantal megastallen	9
ACTUELE VRAAG van Elke Wouters aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de lage grondwaterstanden	15
ACTUELE VRAAG van Jos De Meyer aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de vorming van de prijs voor melk	18
ACTUELE VRAAG van Gwenny De Vroe aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de applicatie van de Vlaamse overheid om de luchtkwaliteit te meten	21
ACTUELE VRAAG van Marino Keulen aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de algemene staking van 13 februari 2019	24
ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het gebruik van de middelen bedoeld voor de ondersteuning van leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften	28
ACTUELE VRAAG van Katia Segers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de ondervertegenwoordiging van vrouwen aan de top van onze universiteiten	32
ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de plannen om de autosnelwegen in Brussel om te vormen tot 'stadsboulevards' en de gevolgen hiervan voor Vlaanderen	
ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de omvorming van de A12 en E40 tot stadsboulevards op Brussels grondgebied	
ACTUELE VRAAG van Karin Brouwers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de omvorming van de E40 en A12 tot stadsboulevards op Brussels grondgebied	36

ACTUELE VRAAG van Lode Ceyskens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het inschatten van het veiligheidsrisico bij de locatiekeuze van trajectcontroles	41
HULDE	44
ACTUELE VRAAG van Peter Persyn aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het zorgbudget en leefloon voor ouderen met een zorgnood	44
ACTUELE VRAAG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de promotiecampagne van Sport Vlaanderen	47
VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE Benoeming van de directeur	50
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	51

OPENING VAN DE VERGADERING**Voorzitter: de heer Jan Peumans**

– De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Vera Celis, An Christiaens, Matthias Diependaele, Tine Soens, Ann Soete: ambtsverplichtingen;

Imade Annouri, Björn Rzoska, Wilfried Vandaele, Joris Vandenbroucke: door het Vlaams Parlement toegestane zending;

Yasmine Kherbache, Grete Remen: familieverplichtingen;

Jelle Engelbosch, Marc Hendrickx, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Joke Schauvliege, Anke Van dermeersch, Sabine Vermeulen, Peter Wouters: gezondheidsredenen.

VERKIEZING VAN DE EERSTE ONDERVOORZITTER

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de verkiezing van de eerste ondervoorzitter van het Vlaams Parlement ter vervanging van de heer Peter Van Rompuy, die voorzitter van de CD&V-fractie is geworden. (*Applaus*)

Bij mail van 12 februari 2019 draagt de CD&V-fractie mevrouw Joke Schauvliege voor als eerste ondervoorzitter van het Vlaams Parlement.

Zijn er nog andere voorstellen? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik mevrouw Joke Schauvliege verkozen tot eerste ondervoorzitter van het Vlaams Parlement.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES**Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden**

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie zijn

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heren Jenne De Potter en Koen Van den Heuvel als vast lid vervangen door de heer Maurice Helsen en mevrouw Joke Schauvliege,

in de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering en Stedenbeleid de heer Koen Van den Heuvel als vast lid vervangen door de heer Maurice Helsen,

in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media de heer Koen Van den Heuvel als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Maurice Helsen,

in de Commissie voor Economie, Werk, Sociale Economie, Innovatie en Wetenschapsbeleid de heren Jenne De Potter en Koen Van den Heuvel als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Maurice Helsen en mevrouw Joke Schauvliege,

in de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken de heer Jenne De Potter als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Maurice Helsen,

in de Commissie voor Reglement en Samenwerking de heer Koen Van den Heuvel als vast lid vervangen door mevrouw Joke Schauvliege,

in de Commissie voor de Vervolgingen de heer Koen Van den Heuvel als vast lid vervangen door mevrouw Joke Schauvliege,

in de Deontologische Commissie de heer Koen Van den Heuvel als vast lid vervangen door de mevrouw Joke Schauvliege,

in de Controlecommissie voor Regeringsmededelingen de heer Koen Van den Heuvel als vast lid vervangen door de heer Peter Van Rompuy,

in de Vlaamse Controlecommissie voor de Verkiezingsuitgaven de heer Koen Van den Heuvel als vast lid vervangen door mevrouw Joke Schauvliege en de heer Jenne De Potter als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Maurice Helsen,

in de Vlaamse Opvolgingscommissie voor de Vermogens- en Mandatenaangifte de heer Koen Van den Heuvel als vast lid vervangen door mevrouw Joke Schauvliege,

in de Commissie voor Alternatieve Financiering van Overheidsinvesteringen de heer Koen Van den Heuvel als vast lid vervangen door de heer Maurice Helsen en de heer Jenne De Potter als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Joke Schauvliege,

in de Commissie voor de Opvolging van het Klimaatbeleid in Vlaanderen de heer Jenne De Potter als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Maurice Helsen en

in de Commissie voor de Bestrijding van Gewelddadige Radicalisering de heer Koen Van den Heuvel als vast lid vervangen door de heer Maurice Helsen.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 60/18)

ACTUELE VRAAG van Rob Beenders aan Lydia Peeters, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over een mogelijk nieuw uitstel voor de invoering van de digitale meters

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Minister, het dossier van de digitale meter, een miljarden-dossier, is al regelmatig een punt van discussie geweest in dit parlement, ook in de commissie. Sp.a blijft herhalen dat het dossier van de digitale meter vandaag niet klaar is om over te beslissen. Wij vinden dat het met haken en ogen aan elkaar hangt en dat het echt noodzakelijk is dat u als minister de regie opneemt om drie belangrijke antwoorden te geven op vragen die al enkele jaren onbeantwoord blijven.

Ten eerste: niemand kan vandaag zeggen hoeveel die digitale meter exact kost. Als de digitale meter bij u thuis verplicht wordt opgehangen, moet je daar een huurprijs voor betalen. De laatste kosten-batenanalyse geeft aan dat dat 27 euro per jaar is, maar dan wel als de meter om de twintig jaar zou worden vervangen. Het decreet zegt dat u hem om de vijftien jaar wil vervangen, wat de kost misschien zal doen toenemen. Het is belangrijk dat de huurprijs voor de Vlamingen gekend is.

Ten tweede: de zonnepaneeleigenaars, en dat zijn er toch wel een aantal, hebben vragen over de compensatieregeling. Het principe van de terugdraaiende teller, dat vandaag bestaat met de oude meter, kan niet worden toegepast met de nieuwe meter. Daarover rijzen heel wat vragen. Mensen willen daar antwoorden op.

Ten derde: het softwareplatform Atrias, dat noodzakelijk is om die digitale meters slim te maken, zit al jaren in het slop. Het heeft al bijna 100 miljoen euro gekost, en dat zal worden doorgerekend in de factuur. Als die software niet up-to-date is, kun je van die digitale meter geen 100 procent slimme meter maken. Het blijkt dat het nog een aantal jaren zou kunnen duren voor dit rond is.

Minister, omwille van die drie inhoudelijke punten denken wij dat u de pauzeknop moet indrukken in dit dossier zodat u in alle rust uw huiswerk grondig kunt maken. Bent u bereid om een time-out in te voeren in dit dossier om deze antwoorden grondig te bestuderen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Lydia Peeters: Bedankt voor uw vraag, mijnheer Beenders. U vraagt of ik een time-out overweeg voor het dossier van de digitale meters. Ik kan daar kort en bondig op antwoorden: ik overweeg geen time-out, maar we zijn wel volop bezig en hopen ook om zo snel mogelijk te kunnen landen.

Ik denk dat we er allemaal van overtuigd zijn dat de digitale meters er moeten komen. We geloven allemaal in technologische vooruitgang en vernieuwing en zeker ook in hernieuwbare energie, in een gedecentraliseerd elektriciteitsnetwerk. Wat dat betreft, denk ik dat we allemaal wel overtuigd zijn van de noodzaak van de uitrol van een digitale meter, maar uiteraard onder een aantal voorwaarden. U hebt zelf al een aantal doelgroepen gespecificeerd, onder meer de prosumenten. Ik denk ook aan het verhaal van de budgetmeterhouders en dergelijke. Ik denk dat het een win-win is als we straks kunnen landen met het verhaal van de digitale meters.

Op 29 juni is het ontwerpdecreet goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Sinds juli ligt het hier in het Vlaams Parlement. Eind oktober zijn er hoorzittingen geweest. Tijdens die hoorzittingen hebt u ook al een pleidooi gehouden voor een uitstel, maar ik ben daar persoonlijk geen voorstander van. Ik denk dat we moeten geloven in de technologische vooruitgang en in hernieuwbare energie tout court. Ik ben dus zeker geen vragende partij om alles uit te stellen.

Rob Beenders (sp-a): Bedankt, minister. Ik ben ook absoluut voor technologische vooruitgang. Ik sta daarvoor als eerste in de rij. Maar dan moet het wel een verbetering zijn. En op dit moment is het alles behalve duidelijk dat deze technische vooruitgang ervoor zorgt dat de stroomfactuur naar beneden zal gaan en ervoor gaat zorgen dat de investeringen in hernieuwbare energie weer een stimulans krijgen, vooral wat betreft de zonnepanelen.

Die twee cruciale punten moet u echt beantwoord en bestudeerd hebben. Want we focussen ons nu op de mensen met zonnepanelen, die een compensatieregeling willen. Maar ook mensen die geen zonnepanelen hebben, hebben natuurlijk terechte vragen over de digitale meter. En zij zien vooral een extra kost. Zij zien nergens een manier waarop ze via hun digitale meter hun stroomfactuur naar beneden kunnen halen.

Als u toch van plan bent om door te gaan en om snelheid te nemen, bent u dan ook bereid om een nieuwe kosten-batenanalyse te maken, om ten minste tegen die mensen die geen zonnepanelen hebben, te zeggen hoeveel die digitale meter nu exact gaat kosten en wat ze kunnen doen om hun stroomfactuur te verlagen met een digitale meter?

De voorzitter: De heer Gryffroy heeft het woord.

Andries Gryffroy (N-VA): Buiten het feit dat we wat verwonderd zijn dat deze vraag in de plenaire vergadering komt omdat het ontwerp van decreet werd ingediend in de commissie, wil ik hier ook benadrukken dat de time-out waarover de minister spreekt eigenlijk de taak is van de commissie en niet van de minister. Wij moeten dat in de commissie behandelen.

Minister, ik wil u wel nog een vraag stellen die daaraan gelinkt is, over iets dat wel nog uw opdracht is. Er staat in het ontwerp van decreet dat het rendement gegarandeerd wordt en dat u daartoe compenserende maatregelen zou uitwerken. Daarvoor is er een besluit van de regering nodig, dat nog niet naar de Raad van State kan maar dat wel kan worden voorgelegd aan de regering, minstens in een eerste lezing of in een conceptnota. Los van de discussie over de digitale meters, en gekoppeld aan wat u nog kunt doen – over die time-out zullen wij binnen de commissie in het parlement wel beslissen –, is mijn vraag hoever u staat met de compenserende maatregelen en wat de inhoud daarvan zou kunnen zijn.

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Mijnheer Beenders, weet u wat de factuur voor de mensen omhoog zal drijven, misschien niet morgen maar overmorgen? Dat is een time-out van de energietransitie. Twee weken geleden nog maar zaten we hier te discussiëren over wat we allemaal moeten doen om het klimaat te redden. Wel, als je hernieuwbare en betaalbare energie wilt, zul je een digitale meter nodig hebben. Die time-out, dat is een time-out van de evolutie, een time-out van de energietransitie.

Minister, mijn belangrijkste vraag is deze. We weten dat we die digitale meter nodig hebben. We hebben na de passage van de heer Beenders en consorten jarenlang gewerkt om het draagvlak voor hernieuwbare energie en voor investeringen in zonnepanelen opnieuw vlot te trekken. Dat is er nu. Zult u erover waken dat de investeringszekerheid van zonnepaneleneigenaars overeind blijft?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Collega's, minister, ik denk dat we inderdaad geen time-out nodig hebben. Er is al veel te lang gedraald in dit miljoeneninvesteringdossier, essentieel voor de toekomst van het energienet en het energiesysteem. De digitale meters zijn bijzonder belangrijk voor de toekomst van het energiesysteem en moeten er zo snel mogelijk komen. Tegelijk zit mijn mailbox vol met mails van ongeruste mensen met zonnepanelen of mensen die willen investeren in zonnepanelen, maar aarzelen vanwege de communicatie van zowel uzelf als uw voorganger over de compenserende maatregelen.

Minister, er is nood aan investeringszekerheid. We wachten op uw plannen en uw concrete voorstellen om die investeringszekerheid te garanderen. Onze fractie zal heel graag meewerken aan een oplossing, maar die moet er nu wel snel komen.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): Collega's, minister, er wordt al jarenlang om de hete brij gedraaid. De vragen die al jarenlang hangende zijn, zijn vandaag nog steeds hangende. Ik begrijp eigenlijk niet goed hoe het komt dat alles zo lang duurt.

Begin juli vorig jaar heeft de regering een ontwerp van decreet goedgekeurd en verzonden naar het parlement. Minister, zult u nog zaken veranderen aan het ontwerp van decreet om een antwoord te bieden op de vragen die er zijn?

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Voorzitter, ik wil eerst collega Gryffroy verwelkomen bij de oppositie.

Minister, ik stel vast dat een van de paradepaardjes van het Vlaamse energie-beleid eigenlijk zal eindigen op een compleet fiasco.

Collega Schiltz en collega Bothuyne, het is niet de schuld van de oppositie dat hier een probleem is ontstaan. Het is de schuld van de meerderheid, omdat dit reeds een jaar geleden werd voorgelegd. Wat is het probleem waarom het nog niet in het parlement komt? Het heeft niets te maken met oppositie, het heeft niets te maken met collega Beenders of collega Danen. Er is gewoon het feit dat er geen antwoord komt op essentiële vragen en dat niemand, in het bijzonder de minister niet, kan garanderen dat de installatie – en wij zijn voor de digitale meter – geen meerkost zal betekenen voor zowel de gewone consument als de prosumant.

Ik wil er u aan herinneren dat uw voorganger, minister Tommelein, heeft beloofd dat het geen extra kost zal meebrengen voor de prosumant en de consument. Ik hoop dat u dezelfde mening hebt.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Ik heb de digitale/slimme meter in het verleden altijd verdedigd. Ik zie er wel de meerwaarde van in.

Minister, u weet dat er in de samenleving een groep mensen is die die meter expliciet niet wenst. Het heeft te maken met straling en de bezorgdheid daarover. Los van de vraag of we daar zelf sympathie voor hebben of niet, vind ik wel dat we oor moeten hebben voor time-out.

Minister, houdt u rekening met een keuzevrijheid als het gaat over die meter?

Minister Lydia Peeters: Collega's, ik dank u voor de vele vragen. Ik ben alleszins al blij van de heer Schiltz en de heer Bothuyne te vernemen dat men zeker geen vragende partij is voor een time-out. De heer Gryffroy zegt dat de beslissing voor het Vlaams Parlement is.

Het is tegelijkertijd ook mijn antwoord. Het ontwerp van decreet ligt in het Vlaams Parlement en we moeten samen naar een oplossing zoeken. Ik reik aan iedereen de hand om op een constructieve wijze te zoeken hoe we ervoor kunnen zorgen dat er een zo groot mogelijk draagvlak is voor de invoering van de digitale meters en dat er tegelijkertijd die zeer belangrijke investeringszekerheid is. Het zijn twee heel belangrijke elementen, waar al heel vaak op is gehamerd.

We willen allemaal de doelstellingen van hernieuwbare energie halen. Dat betekent ook investeren in zonne-energie, investeren in zonnepanelen, maar dan moet men uiteraard ook het rendement voor die investeringen kunnen garanderen. U weet allemaal dat wij als Vlaamse Regering niet de enige zijn die straks definitief de facturen van de consumenten zullen opmaken. Er zijn ook de VREG en Fluvius en er zijn tal van factoren die een invloed hebben op de factuur. Ik denk dat iedereen in het halfrond vragende partij is om die factuur zo laag mogelijk te houden.

Mijnheer Beenders, u vraagt dan specifiek naar de kosten-batenanalyse. Er werd een kosten-batenanalyse uitgevoerd door de VREG, die onder toezicht staat van het Vlaams Parlement. Het staat het Vlaams Parlement vrij om een nieuwe kosten-batenanalyse te bestellen als het dat nodig acht.

De vorige kosten-batenanalyse focust enerzijds op een versnelde uitrol op tien jaar en anderzijds op een rustige uitrol over twintig jaar. De toekomst zal uitwijzen wat

het beste is en voor welke uitrol gekozen wordt. Of er, als het die versnelde uitrol op tien jaar wordt, een nieuwe kosten-batenanalyse moet komen, laat ik over aan de wijsheid van de VREG.

Die meerkost zullen we allemaal te allen tijde moeten bewaken. Dat is sowieso heel belangrijk.

Mijnheer Sanctorum, u verwijst specifiek naar het verhaal van de hypersensitieven. Ook met de bekommernissen van die mensen moeten we zeker rekening houden. Ik heb mezelf onlangs nog verdiept in het verslag van de hoorzittingen die onlangs plaatsvonden. Daarin werden heel wat bekommernissen geuit, niet alleen van de prosumenten, ook van de consumenten die geen zonnepanelen hebben, ook van de hypersensitieven. Opnieuw: ik reik hier de hand naar iedereen. Ik hoop dat we straks kunnen landen en dat we de komende weken dit decreet hier in de commissie kunnen behandelen en vervolgens in de plenaire vergadering kunnen goedkeuren, met een garantie voor iedereen en met een constructieve houding, zowel van de VREG als van Fluvius, van iedereen eigenlijk die wil inzetten op hernieuwbare energie. Dat is heel belangrijk.

Rob Beenders (sp.a): Dank u wel, minister. Laat u vooral niet onder druk zetten. Ik reik uiteraard ook de hand aan de meerderheid: als u toch vindt dat het zo dringend is, agendeer dan het decreet dinsdag in de commissie en laat ons erover stemmen. Wij zullen inhoudelijk het debat voeren en wij zullen de vragen die we hier gesteld hebben, in de commissie opnieuw stellen. We hopen dat we dan antwoorden krijgen. Maar als er iemand is die dit dossier kan versnellen, dan is het wel de meerderheid. Dat wij de oppositie zijn die tijd hebben doen verliezen, is de waarheid oneer aandoen. De meerderheid is het niet eens over dit dossier. Geef dat toe. Zorg ervoor dat u in de meerderheid op een lijn zit, agendeer het in de commissie en keur die digitale meter goed. Dan is alles toch van de baan.

Wij nodigen u uit om daarover te debatteren. Minister, wij zijn allebei fiere Limburgers, nuchter en ambitieus. Gebruik het nuchter verstand om uw studiewerk grondig te maken en zorg ervoor dat u als minister een beslissing neemt die de stroomfactuur verder naar beneden laat gaan. Neem geen onbezonnen beslissing, die de factuur opnieuw naar boven doet gaan. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Bart Caron aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de opmars van megastallen in Vlaanderen

ACTUELE VRAAG van Hermes Sanctorum-Vandevoorde aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de forse toename van het aantal megastallen

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Minister, gisteren in de commissie Leefmilieu, in het vuur van mijn betoog, leek ik een van de laatsten te zijn die u nog geen proficiat hadden gewenst met uw ministerschap. Bij dezen is dat rechtgezet. Nogmaals proficiat. Ik wens u natuurlijk oprecht heel veel succes.

Minister, de landbouw, waarvoor u nu bevoegd bent, werd de afgelopen decennia gekenmerkt door een toenemende specialisatie en schaalvergroting, wat eigenlijk neerkomt op minder bedrijven maar meer dieren per bedrijf.

Onlangs verscheen een nieuwe studie in opdracht van Greenpeace, waarin tot de conclusie gekomen wordt dat op twaalf jaar tijd het percentage vee uit grote

stallen toenam van 29 tot 70 procent voor varkens en van 27 tot maar liefst 72 procent voor pluimvee. Greenpeace concludeert dan ook dat het subsidiebeleid eigenlijk de industriële spelers stimuleert en de kleine boeren benadeelt.

Het is niet de eerste keer dat het thema van schaalvergroting aan bod komt in het Vlaams Parlement. Het landbouwrapport publiceert daar ook jaarlijks over. Ik heb het laatste Landbouwrapport (LARA) nog eens even nagekeken: tussen 2007 en 2017 is het gemiddeld aantal dieren in varkensbedrijven toegenomen van 1445 tot 2121 dieren per bedrijf. Schaalvergroting is dus een feit.

Aangezien dat allemaal gebeurt met behoorlijk wat geld vanuit Europa en Vlaanderen, is het natuurlijk gerechtvaardigd om de vraag te stellen of dit maatschappelijk wenselijk is. Gaat dit richting een duurzaam landbouwmodel? Ik stel de vraag niet alleen aan u, want u bent pas minister. Laten we het debat breed houden, en misschien richting de volgende legislatuur kijken.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Er is inderdaad een toename van het aantal grootschalige bedrijven, de zogenaamde industrialisering van de landbouw. Vooral in de vee­teelt is dat het geval. Tot op vandaag is dat beleid niet vanuit Landbouw aangestuurd. Dit is een beleid vanuit Ruimtelijke Ordening. Men vraagt een vergunning aan voor een stal, er wordt een procedure ingezet, en op het einde wordt er al dan niet een vergoeding toegekend – in de realiteit meestal wel.

We kunnen concluderen dat er geen echte visie werd ontwikkeld voor onze landbouw. Er is zelfs een houding waarbij we de markt en de samenleving vrij spel geven. We laten het gebeuren zoals het is.

De realiteit is dat het gros van die bedrijven de mogelijkheden van de familiale landbouw ver overstijgen. De investeringskost is reusachtig groot, en dus zijn het vooral concerns – heel vaak integratoren – die die bedrijven in handen hebben. Hun aandeel in de productie wordt ook steeds groter; volgens die cijfers gaat het vandaag om 70 procent.

De vraag is: is het nog realistisch om te hopen dat we jonge mensen kunnen enthousiasmeren om landbouwer te zijn, in tijden waarin de investeringskost reusachtig hoog is? Ik begin met een voorzichtige vraag binnen dit debat: bent u bereid om ook vanuit Landbouw een visie, een beleid te ontwikkelen rond industrialisering, megastallen en schaalvergroting?

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Ik wil alle collega's bedanken die schrik hadden dat ik niet in de media zou komen, door de vele vragen die ik deze middag op mijn bord heb gekregen. Bedankt collega Sanctorum en collega Caron om mij een vraag te stellen, en mij het gevoel te geven dat ik toch een beetje krediet heb. Zo kan ik een rustig antwoord formuleren. (*Rumoer*).

Collega's, jullie moeten niet wanhopen. Men kan van daar naar hier springen – onverwachts zelfs.

Schaalvergroting, specialisatie en concentratie is eigen aan de vrijemarkteconomie. We zien dat niet enkel in de landbouw, we zien het ook in de industrie, in de retail en in de bankensector. Schaalvergroting en specialisatie zijn fenomenen van de laatste jaren, ook in de landbouwsector. En we zien het zelfs in de biosector.

Dergelijke schaalvergroting heeft economische voordelen – we moeten daar niet flauw over doen – maar ook ecologische. U hebt in het artikel duidelijk gezien dat

de eco-efficiëntie toeneemt wanneer er meer dieren op een locatie zitten. Dat moeten we ook in het achterhoofd houden. Uit die studie blijkt dat schaalvergroting ook voor eco-efficiëntie kan zorgen.

Wat is een megastal? Ik ben een beetje teleurgesteld in dat woord, want het is een nogal hol begrip. Ik vind het ook een polariserende term. Jullie zeiden in jullie vraag al dat we dat breed moeten bekijken, en dat is natuurlijk een heel goed signaal. We willen dat natuurlijk op een rustige manier oplossen.

In Vlaanderen is de familiale landbouw nog goed vertegenwoordigd. Als je bijvoorbeeld de cijfers ziet van het aantal varkens per locatie, dan staan we in de Europese Unie helemaal onderaan, op Oostenrijk en Duitsland na. Laten we dus niet doen alsof Vlaanderen de regio van de megastallen is – quod non. Als je de Europese vergelijking maakt, dan zijn we op dat vlak de beste leerling van de klas, op Oostenrijk en Duitsland na.

Om in te gaan op de vraag: natuurlijk houdt deze regering van de kleinschalige, familiale landbouw. We willen daar ook op inzetten door te stimuleren, en door startsteun te geven aan kleine, nieuwe landbouwers.

We bieden ook ondersteunende maatregelen aan de biolandbouw. We hebben ook, en dat vind ik heel belangrijk, een startersgids voor de korte keten waarmee we jonge landbouwers, jonge dynamische mensen die voor dat beroep kiezen en die ook inzetten op duurzame landbouw met de korte keten, willen ondersteunen.

Samengevat zou ik zeggen dat de landbouwers verstandig en wijs genoeg zijn om hun eigen verdienmodel te kiezen, zolang ze maar binnen het wettelijke kader blijven en zolang de lokale overheid aftoetst of de bedrijven inpasbaar zijn in de ruimtelijke ordening. Laten we op een gezonde manier en met gezond verstand die schaalvergroting bekijken. Het is ook eco-efficiënter, maar we blijven natuurlijk volop de Vlaamse kleinschalige landbouw ondersteunen met stimulansen voor de korte keten, voor een duurzamere landbouw. (*Applaus van de meerderheid*)

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): U bekijkt de schaalvergroting als een economisch fenomeen waarmee we worden geconfronteerd. Ik wil daar de volgende bedenkingen, belangrijke kanttekeningen, bij maken.

Ten eerste gebeurt het wel met subsidies vanuit de overheid, dus we sturen het mee aan. Ten tweede zijn we bezig met levende wezens die gevoelens hebben, waardoor we dit toch als een iets andere dan een zuiver economische realiteit moeten bekijken.

Ook over de eco-efficiëntie moeten we, minister, heel voorzichtig zijn. Schaalvergroting leidt onvermijdelijk tot meer dieren per bedrijf. Het is dus ook niet uitgesloten dat er uiteindelijk meer uitstoot is. Als we even naar de broeikasgasuitstoot van de afgelopen tien jaar kijken, dan zien we dat dat daarin geen daling is ingezet.

Let op met de belofte dat we het probleem gaan oplossen met schaalvergroting en door nog grotere stallen en allerlei luchtwassers te installeren. Dat is alles-behalve zo.

Bart Caron (Groen): Er zijn naast economische toch nog andere redenen om een beleid te voeren, weet u. De vraag is bijvoorbeeld of het nodig is dat we zoveel vlees produceren. Ik heb het even opgezocht: we hebben voor kalveren een zelfvoorzieningsgraad van 164 procent, voor varkens 252 procent en voor kippen 192 procent. Dat betekent dat we twee tot drie keer zoveel vlees

produceren als we in eigen land opeten. Voor een land met schaarse open ruimte, met veel druk op de open ruimte, is dat problematisch.

Minister, hoe vaak is het niet zo dat de bevolking in opstand komt telkens er nieuwe stallen komen? Ik toon u hier trouwens de lijst met de aanvragen die u nog moet behandelen. Hoe vaak gebeurt het niet dat lokale besturen, gemeentebesturen, negatieve adviezen geven? Dat de deputatie die dan overrulet en een positief advies geeft? Dat er dan een beroep bij de minister komt die dan toch eerst de vergunning toekent waarna de bevolking nog eens naar de Raad voor Vergunningsbetwistingen stapt? Samengevat: we spelen pingpong en alle vergunningen worden toegekend omdat er geen keuzes worden gemaakt.

Willen we een voorzieningsgraad van 150 procent hebben, dan is kwalitatieve uitvoer oké. Willen we ook de druk op de open ruimte verminderen en kansen aan jonge boeren geven, dan moeten we dat echt anders doen.

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Minister, ik wil u eerst en vooral veel succes wensen in uw streven om beide bevoegdheden in Landbouw en Leefmilieu met elkaar te verzoenen. Ik ben er vast van overtuigd dat dat zeker mogelijk is.

Ik vind het jammer dat Greenpeace cijfers vanuit de Europese context aanhaalt om de Vlaamse situatie te bepleiten. U neemt het woord polarisatie in de mond en ik denk dat dat ook het geval is.

Mijnheer Caron, u spreekt over familiale landbouwbedrijven en u zegt dat dat alleen maar kan wanneer dat kleine bedrijven zijn. Ik ben daar niet van overtuigd. Ik ben al heel vaak op het terrein geweest en dan zie ik grotere bedrijven die die familiale doelstellingen absoluut in ere houden. U spreekt over integratoren die bedrijven inlijven, maar ik denk niet dat daar zoveel cijfers over zijn, of dat dat zo gigantisch is. Zoals u zegt, minister, en ik ben blij dat u het ook aanhaalt: die intensiviteit gaat naar efficiëntie en dan ook wel eco-efficiëntie.

Mijnheer Sanctorum, u zegt dat er geen daling is. Ik zou u de cijfers willen tonen. De afgelopen tien jaar is de landbouw een van de sectoren die de meeste inspanningen heeft geleverd.

Minister, is onze Vlaamse leefmilieuwetgeving strenger of soepeler? Ik denk dat we op dat vlak heel ver vooroplopen ten opzichte van andere Europese landen.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Els Robeyns (sp·a): Voorzitter, minister, we hebben het er verleden week ook al over gehad. Het is een realiteit. Vandaag is er de ene klimaatmars na de andere.

Minister, persoonlijk vind ik het dan niet ernstig dat de exploitatie van megastallen niet in twijfel wordt getrokken. Het wordt onder de mat geveegd, met de woorden dat het een economische realiteit is. Dat is geen duurzame keuze en geen duurzaam antwoord. Persoonlijk vind ik dat niet ernstig.

Er zijn fundamenteel andere keuzes nodig voor ons landbouwbeleid. We moeten gaan voor minder, maar meer kwaliteitsvol. Ook de Vlaamse overheid mag meer rekening houden met de meningen van omwonenden, van lokale overheden, van provinciale overheden die vergunningen weigeren. De Vlaamse overheid vernietigt die weigeringen steeds.

De realiteit is dat er in Nederland een capaciteitsbeperking is, waardoor al die bedrijven uitwijken naar Vlaanderen. We moeten minstens een even strenge

regelgeving invoeren als in Nederland. Dat is de enige duurzame keuze wat ons landbouwbeleid betreft. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Collega's, ik kan mij spijtig genoeg niet van de indruk ontdoen dat het hier weer enkel de bedoeling is om imagoschade aan te brengen aan onze landbouwsector. *(Rumoer. Opmerkingen)*

Ik verklaar mij nader, indien u even luistert.

Als we de zogenaamde megastallen volgens de definitie van de studie in perspectief bekijken, dan zien we dat we daar helemaal geen koplopers zijn. De megastallen staan niet in Vlaanderen, zelfs niet in België. Kijk er de Eurostat-statistieken (statistical office of the European Union) maar op na.

De conclusies uit de studie zijn heel wat genuanceerder dan de boodschap die hier in de markt wordt gezet. De subsidies waarover daarnet gesproken is, gaan trouwens ook niet alleen over de veehouderij, maar eveneens over de diervoedersector en de akkerbouwsector.

Collega's, kunnen we alsjeblieft de studies in perspectief bekijken en de cijfers niet uit de context trekken? Kunnen we een genuanceerd debat voeren in plaats van de publieke opinie te bespelen in polariserende termen?

Bovendien lijkt het ook niet correct – ik kom bij de megastallen die daarnet aan bod kwamen – om de omvang van een bedrijf te betrekken in de klimaatdiscussie. Als je dat wel doet op basis van milieukwaliteit en klimaatimpact, dan zou je weleens net het omgekeerde effect kunnen verkrijgen dan waar men en de vraagstellers op aansturen.

Dus, minister, ...

De voorzitter: Mevrouw Rombouts, indien u een tekst voorleest, moet u die tekst inkorten. Iedereen heeft hier één minuut. En ik moet weg om 17 uur. *(Gelach)*

Tinne Rombouts (CD&V): Collega, het is heel spijtig dat het debat door u wordt afgeblokt, omdat u weg moet om 17 uur. Ik denk dat het debat iets meer tijd vergt. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: Dan moet u een interpellatie indienen. Ik heb geen interpellatie gezien over megastallen. Iedereen hier heeft één minuut de tijd. Ik kan er niets aan doen dat men teksten voorleest die veel te lang zijn.

Kom, zeg maar wat u wilt vragen aan de minister.

Tinne Rombouts (CD&V): Ik zal de vraag wel op een ander moment stellen, op een serieus moment.

De voorzitter: Moet het niet meer? Oké.

De heer Sintobin heeft het woord.

Mijnheer Sintobin, u bent trouwens ook iemand die altijd over de tijd gaat. *(Gelach)*

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik heb nog niets gezegd. En het is niet omdat u om 17 uur weg moet, dat u mij het woord moet ontnemen.

De voorzitter: Nee, ik moet niet weg om 17 uur.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Het lijkt inderdaad zo dat er hier vandaag opnieuw aan een zoveelste rondje landbouwbashing wordt gedaan.

Collega's, ik geef u twee cijfers mee. België is verantwoordelijk voor 1 procent van de wereldwijde productie van vlees. De landbouw in Vlaanderen is verantwoordelijk voor amper 2 procent van de uitstoot. Dus inderdaad, hou alstublieft rekening met andere factoren en ga niet alleen af op vooringenomen studies van Greenpeace.

En inderdaad, minister, in het verleden hebben we discussie gevoerd over wat nu in godsnaam een familiaal landbouwbedrijf is. We zijn er nog altijd niet uit.

Wat zijn nu megastallen? Wat zijn de criteria voor een megastal? De omzet? Het personeel? Het aantal dieren? De oppervlakte? We moeten het debat breder voeren. We moeten inderdaad eerst bepalen wat een megastal is vóór-aleer we hier opnieuw aan landbouwbashing doen. (*Applaus van Francesco Vanderjeugd*)

Minister Koen Van den Heuvel: Voorzitter, wanneer ik het debat zo hoor, denk ik dat we enkel kunnen vooruitgaan wanneer we ons gezond verstand gebruiken in het debat. Laat ons inderdaad die polariserende termen achterwege laten.

Het is een en-enverhaal. De landbouw is een belangrijke sector in ons land, die de kans moet krijgen om te overleven. Maar daarbij moet hij uiteraard binnen het wettelijke kader blijven.

We moeten ook de waarheid onder ogen durven te zien. Die schaalvergroting is er, maar zij leidt inderdaad tot meer eco-efficiëntie. We mogen dat niet onder de mat vegen, het staat ook heel duidelijk in de studie van de UGent die gisteren in de krant stond: schaalvergroting heeft opportuniteiten, heeft kansen tot meer eco-efficiëntie. Het staat letterlijk in die studie – ik zeg dat niet, de professoren van de UGent zeggen dat.

Ten tweede denk ik – het is daarnet ook al een paar keer gezegd – dat we hier niet moeten doen alsof Vlaanderen hét megastal-land is, quod non. Objectieve cijfers duiden aan dat Oostenrijk en Duitsland nog beter doen, maar dat de andere landen meer varkens hebben per locatie in de Europese Unie. Kom dus ook niet af met dat wij hier in Vlaanderen enkel en alleen inzetten op megalandbouw, quod non. Dat is een heel duidelijk signaal.

Ten derde kunnen we inderdaad discussiëren over de definitie, of het nu mini- of megastal is, maar de wettelijke regeling voor de omgeving, de impact op de omgeving, de impact op het milieu, op het klimaat, op het dierenwelzijn, moet en zal hetzelfde zijn. Laat ons daar niet onduidelijk over zijn, dat is hetzelfde voor mini- of megabedrijven. Dat is ook belangrijk, denk ik.

Ten vierde heb ik duidelijk gezegd dat wij ook binnen dat wettelijk kader kansen willen geven, met ook een toets door de lokale overheid, die een duidelijk signaal geeft of het al dan niet inpasbaar is binnen de plaatselijke ruimtelijke ordening.

Ten slotte hebben wij – ik heb ze daarnet overlopen, ik ga ze niet herhalen – verschillende stimuleringsstechnieken en instrumenten om ook de kleine, familiale, duurzame landbouw met de korte keten te stimuleren. Er is die startersgids, ik geloof daar ook sterk in. Beste vrienden, het is dus geen of-of-, maar een en-enverhaal. (*Applaus bij CD&V en Open Vld*)

Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Onafhankelijke): Niet elke vraag over landbouw past in polarisering, maar we mogen ons gerust maatschappelijke vragen stellen.

Ten eerste gebeurt schaalvergroting wel in Vlaanderen. Mevrouw Rombouts, u leest toch ook het Landbouwrapport? Een van de eerste pagina's gaat elk jaar over die toenemende schaalvergroting. Dat er in Hongarije nog veel meer schaalvergroting gebeurt, is waar. Maar in Vlaanderen gebeurt het ook.

Ten tweede gaat er heel veel geld vanuit Vlaanderen en Europa naar die nieuwe stallen. We mogen daar dus effectief vragen bij stellen. Minister, ik herinner mij dat tien jaar geleden luchtwassers om stikstof uit de stallucht te halen het wondermiddel waren. Vandaag weten we dat het geen wondermiddel is. Staar u dus niet blind op die technologische oplossingen voor die stallen, we gaan daar het probleem niet mee oplossen.

Tot slot zijn de dieren, naast de boeren, het grootste slachtoffer van deze zaak. Want die schaalvergroting gaat natuurlijk gepaard met een afnemende winstmarge per dier. En dierenwelzijn kost geld.

Bart Caron (Groen): Mevrouw Rombouts, mijn cijfers komen uit het Landbouwrapport (LARA) en uit het Mestrapport, niet uit de Greenpeacestudie. Het gaat niet over die stallen 'as such', het gaat over de ecobalans. Maar als je de ecologische balans neemt, en je bouwt stallen van duizenden dieren extra, extra bovenop de huidige, dan ga je het veevoeder uit Zuid-Amerika halen, dan ga je het vlees exporteren naar de andere kant van de wereld, en gaan wij wel aan mestverwerking doen in onze schaarse open ruimte. Het gaat over de veestapel. Hoe ecologisch die stallen ook kunnen zijn, als we 20 procent meer beesten hebben, hebben we ook 20 of 18 procent meer uitstoot, zelfs met de beste filters. De denkoefening gaat dus niet alleen over het type stallen, minister, maar ook over welke soort landbouw we willen, over welke boeren we kansen willen geven in de toekomst, over welk voedsel we willen. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Elke Wouters aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de lage grondwaterstanden

De voorzitter: Mevrouw Wouters heeft het woord.

Elke Wouters (N-VA): Collega's, minister, u zult het wellicht gek vinden, maar ik zou graag hebben dat het regent. Maandag konden we in de kranten lezen dat het grondwater in een aantal regio's in Vlaanderen laag staat, dat het nog steeds niet op peil is.

De waterstanden staan op hun jaargemiddelde, en dat is geen goed nieuws. Net nu, in de winter, zouden ze op hun hoogst moeten staan. De bevolking, de natuur en de industrie gebruiken in de winter immers minder water dan in de zomer en dit is dus niet logisch.

Vlaanderen is een regio waar het water sowieso al schaars is. Door de extreme zomertemperaturen komen we bijna jaar na jaar in de problemen. Het enige wat het beleid hier voorlopig tegenover heeft gesteld, is de communicatie van de voormalige minister over een droogteplan dat aan de Vlaamse Regering zou worden voorgelegd. Helaas denk ik dat dit nog steeds niet is gebeurd. Indien we niet opnieuw achter de feiten willen aanhollen met een ad-hoc-aanpak, is dit echter dringend. De voorbije jaren zijn we pas in actie geschoten als de waterschaarste er aankwam of, nog erger, al was. Mijn partij is dan ook voorstander van een echt waterplan, dat preventief en structureel droogte en wateroverlast aanpakt.

Minister, waar blijft u met uw droogteplan of, nog beter, met uw waterplan? Op welke wijze zal dit plan ons helpen als we de komende maanden onvoldoende waterreserves hebben voor de rest van het jaar?

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Mevrouw Wouters, ik dank u voor uw duidelijke en terechte vraag. Het is afgelopen weekend in de media verschenen en ik denk dat dit een bekommernis van veel Vlamingen is.

De Vlaamse Regering maakt hier absoluut werk van. We hebben meetpunten waar maandelijks de grondwaterstanden worden gepeild. U hebt net een samenvatting gegeven. Uit de laatste peiling blijkt dat de grondwaterstanden in heel wat regio's aan de beterhand zijn, maar dat het water in sommige regio's, zoals het Hageland en Limburg, nog onder het normaal te verwachten peil zit.

Ik hoop dat de Vlamingen die boodschap goed hebben begrepen en dat dit een oproep is om zuinig met water om te gaan. Dat het twee weken regent, betekent niet dat we het waterverbruik opnieuw naar wens kunnen opschroeven. We moeten heel het jaar, en niet enkel in de zomer, wanneer het lange tijd niet regent, zuinig zijn met water. We moeten dat doorheen heel het jaar doen, en dat is een belangrijke boodschap aan de Vlaming. Het is ook goed dat iedereen beseft dat de ontharding in Vlaanderen moet worden gestimuleerd. We moeten er in onze eigen omgeving voor zorgen dat we die infiltratie alle kansen geven.

Uw vraag over het waterplan was heel duidelijk. Op 1 februari 2019, ondertussen tien dagen geleden, heeft de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) het voorontwerp van waterplan aan de vele betrokkenen in het waterbeleid overgemaakt. De VMM heeft een voorontwerp opgesteld dat naar alle stakeholders is verstuurd. Dat is dus ook gestuurd naar alle leden van de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW), die instaat voor de coördinatie van de vele stakeholders met betrekking tot het waterbeleid. Het is ook gestuurd naar de maatschappelijke actoren, zoals de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Mineraad), zodat een brede waaier aan kennisinstellingen zich over dit voorontwerp kunnen buigen. We verwachten van de verschillende stakeholders tegen 15 februari 2019 een reactie met hun visies, suggesties en opmerkingen over dit voorontwerp. Op 28 februari 2019 is een overlegmoment gepland om feedback te geven aan de leden van de CIW.

Ik concludeer. De CIW heeft een ontwerp van waterplan opgesteld. De consultatieronde is volop bezig. Tegen 15 februari 2019 komt er feedback. Op 28 februari 2019 is er een overlegmoment om tot een heus waterplan te komen.

Elke Wouters (N-VA): Minister, bedankt voor uw antwoord. Ik heb begrepen dat u hiermee bezig bent. Mijn vraag was of dit binnenkort aan de Vlaamse Regering zal worden voorgelegd. Ik heb begrepen dat de ronde langs de stakeholders aan de gang is. Ik hoop dat ik hieruit mag afleiden dat de Vlaamse Regering dit binnenkort ook zal bespreken.

Ik wil even herhalen dat het belangrijk is ook structurele maatregelen te nemen. Het is nodig dat u op het niveau van de EU blijft bepleiten dat het op termijn mogelijk wordt gezuiverd water opnieuw in de voedingsindustrie te gebruiken.

Daarnaast rapporteren de maatschappijen aanzienlijke drinkwaterverliezen. Minister, u haalt zelf aan dat de communicatie naar de burger niet enkel in het kader van het droogteplan moet gebeuren, maar altijd, zeker nu in de winter, in de hoop dat we dan wat water zouden besparen en in de zomer extra ademruimte zullen hebben.

Minister, bent u bereid om nu al aan de burger te vragen om extra spaarzaam te zijn met het drinkwater?

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Voorzitter, minister, u hebt het ook al gezegd en mijn fractie heeft er al meermaals op gehamerd: men moet spaarzamer omgaan met water. Circulair watergebruik heet dat. Op welke structurele maatregelen wilt u prioritair inzetten om dat circulaire watergebruik verder aan te moedigen?

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp-a): Voorzitter, minister, ik wil van de gelegenheid gebruik maken om u als kersverse minister uit te nodigen naar Limburg, want daar wordt jaarlijks 20 miljoen kubieke meter water geloosd in het kanaal. Dat is de ontginning, dat is mijnwater van vroeger, al dertig jaar lang. Vandaag kunnen we dat niet meer tolereren. Misschien kan het u op ideeën brengen. Het water dat we in Limburg te veel hebben, kunnen we misschien gebruiken om de voorraden die er elders te weinig zijn aan te vullen. Het gaat om een voorraad van 500.000 gezinnen per jaar. Het is niet meer toelaatbaar om dat water zomaar te laten wegstromen, terwijl we aan de andere kant aan de mensen vragen om hun auto niet meer te wassen.

De voorzitter: De heer Danen heeft het woord.

Johan Danen (Groen): De discussie is al vaker aan bod gekomen. Het zijn inderdaad al twee heel warme en hete zomers geweest, waarbij de grondwaterspiegel fel gedaald is. Het duurt allemaal wel wat lang. Nu is er een plan en dat wordt binnenkort voorgesteld. Maar vooraleer dat dan wordt uitgevoerd, zijn we weer een aantal maanden zo niet een jaartje verder.

Ik heb een concrete vraag voor u, minister. Mevrouw Schauvliege zei in een vorige discussie dat ze werkte aan een uitvoeringsbesluit om de onttrekking van water uit onbevaarbare waterlopen te regelen, alsook het hergebruik van de 'malingstoestanden'. Dat zijn volgens mij twee belangrijke bronnen waarvan we gebruik kunnen maken om ervoor te zorgen dat onze waterspiegel niet verder daalt. Hoe zit het daarmee?

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Tinne Rombouts (CD&V): Voorzitter, collega's, we hebben al aangehaald dat we de thematiek inderdaad al meermaals hebben besproken. Ik ben heel blij dat er effectief werk is gemaakt van de droogte en de wateroverlast. Ik ben ook heel blij dat dat wordt besproken met de verschillende stakeholders, om op die manier ook een gedragen plan te krijgen.

De focus ligt op infiltreren en hergebruik. Minister, hebt u al enig zicht op de proeftuin ontharding? Er zijn verschillende proefprojecten opgezet, maar de proeftuin ontharding is een belangrijke. Hebt u al zicht op de resultaten? En/of worden die ook geïntegreerd in het droogte- en wateroverlastplan?

Minister Koen Van den Heuvel: Ik hoor een grote bekommernis over alle partijgrenzen heen, en dat is terecht. Om beleid te voeren bestaan er verschillende technieken. We kunnen normeren, we kunnen sturen via belastingaanpassingen of subsidies, maar we kunnen ook sensibiliseren en dat is eigenlijk de eerste taak. Ik denk dat we dat allemaal moeten doen over de partijgrenzen heen. Zuinig watergebruik is zo'n thema waar iedereen voor is. Dit is dus een uitnodiging. Laat ons allemaal die sensibiliserende verantwoordelijkheid nemen om te zeggen, ook in de winter en niet alleen in de zomer als het al enkele weken droog is, dat we zuinig

moeten omgaan met water. We moeten dat heel het jaar door doen. Dat is een duidelijk statement dat ik net heb gemaakt, en ik ben heel blij, collega Wouters, dat u dat volop ondersteunt.

Dat waterplan komt eraan. We hebben op 1 februari het voorontwerp gehad. Er is nu een consultatieronde. Ik weet het, het duurt misschien een beetje lang, collega's. Maar het is nodig om een draagvlak te creëren en alle stakeholders te raadplegen. Ik zeg regelmatig: het klimaat is voor of van ons allemaal, het gaat ons allemaal aan. Wel, zuinig watergebruik en voldoende water in de Vlaamse grond gaan ons ook allemaal aan. Het is dus goed om daar doordacht stappen voorwaarts te zetten, met voldoende draagvlak en met mensen die er iets van af weten.

U nodigt mij uit om te zeggen wat er allemaal kan gebeuren. Het waterplan bestaat uit twee delen. We hebben het deel over het water en de wateroverlast. Inzake zuinig waterbeheer is sensibilisering belangrijk, dat is al gezegd. Er moet meer infiltratie gebeuren. Mijn voorganger heeft heel wat initiatieven genomen om ontharding in Vlaanderen te realiseren.

Dat willen we heel erg aanmoedigen, niet alleen om verdere verharding af te remmen maar ook om over te gaan tot effectieve ontharding. Daar zijn al subsidiëringmogelijkheden voor uitgevaardigd.

Mevrouw Rombouts, er is inderdaad de proeftuin ontharding, waarvoor 23 projecten geselecteerd zijn. We willen die weg verder bewandelen.

We hebben ook nog 4 miljoen euro uitgetrokken om projecten met betrekking tot hergebruik van water te stimuleren. Het gaat immers niet alleen over ontharding of het tegengaan van verharding; we moeten ook in alternatieve waterbronnen voorzien.

We hebben ook de watertoets in privéverkavelingen en voor nieuwe industriële gebouwen. Het is heel belangrijk om het regenwater niet alleen te laten infiltreren maar ook te laten hergebruiken.

We hebben dus heel wat instrumenten in de aanbieding staan. Goede sensibilisering en het kenbaar maken van die instrumenten bij de vele stakeholders zijn nodig. Het is daarom noodzakelijk om een breed draagvlak te creëren. Ik ben ervan overtuigd dat we dan de volgende maanden op dat vlak in onze regio stappen voorwaarts kunnen zetten. *(Applaus bij CD&V)*

Elke Wouters (N-VA): Mijn voorganger, Bart Nevens, heeft hier ooit gezegd dat we al negen jaar op reserve rijden als het gaat over het grondwater. Laat ons nu samen onze schouders zetten onder structurele maatregelen die ervoor zorgen dat de tank terug wordt bijgevuld en dat het reservelampje deze zomer niet aangaat. Het terugdringen van waterverliezen en het vaker hergebruiken van water zijn alvast stappen die we moeten én kunnen zetten. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Jos De Meyer aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de vorming van de prijs voor melk

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, een Nederlandse retailer met vestigingsplaatsen in Vlaanderen heeft een reclame stunt naar voren gebracht: 55 eurocent voor een liter volle melk. Dat is beneden de bodemprijs, maar de verkoopprijs in Vlaanderen. In Nederland vraagt hij voor hetzelfde

product 87 eurocent per liter. Een week later pakt dezelfde retailer uit met een nieuwe reclamestunt: 1+2 producten gratis, ook voor voedingsproducten.

Mijn bezorgdheid is dat onze land- en tuinbouwers een faire prijs krijgen voor hun producten, want dit is de enige waarborg op een duurzame landbouw in de drievoudige betekenis: economisch, sociaal maar ook ecologisch.

De reclamestunt confronteert ons opnieuw met de machtsverhoudingen binnen de keten, waar spijtig genoeg de land- en tuinbouwers de zwakste schakel zijn. De moordende concurrentie tussen de warenhuizen op kap van de producenten zorgt ook voor een verschraling van het aanbod voor de consumenten.

Mijn vraag aan de nieuwe minister van Landbouw – die ik overigens feliciteer – is om alstublieft een krachtig signaal te geven aan de retailers: dat u voorstander bent van een duurzame landbouw en dus ook van een faire prijs voor de producenten.

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Mijnheer De Meyer, ik kan uw bekommernis helemaal delen. Ik heb samen met u kennis genomen van de promotieactie van de Nederlandse retailer. In een vrije markt is iedereen vrij en kan iedereen promotieacties lanceren, maar ze moeten natuurlijk onze wetten respecteren. De eerste daad die we in dit dossier hebben gesteld, is contact opnemen met de federale verantwoordelijken, namelijk de federale administratie en federaal minister Kris Peeters, om te bekijken hoe deze actie geïnterpreteerd moet worden. We wachten nu het rapport af van de federale inspectie om conclusies te trekken. Ik heb met minister Peeters afgesproken om daarover in nauw contact te blijven.

Ten tweede denk ik dat het goed is dat de landbouwers zich goed organiseren en zich goed wapenen om in een sterke onderhandelingspositie te komen in de keten. We hebben de producentenorganisaties. Het is ook heel belangrijk om zich per sector in de hele keten te organiseren, via brancheorganisaties, om op die vlakken dus verticale afspraken te maken. Daarvoor wordt vanuit Europa nu toch een heel belangrijk hulpmiddel gelanceerd. Op Europees niveau is er zopas een politiek akkoord gekomen over een nieuwe richtlijn om oneerlijke handelspraktijken tot een minimum te beperken. Die verbiedt tien oneerlijke praktijken absoluut, waaronder het afwentelen van promoties op leveranciers. Ik denk dat dat een goed handvat is om te gebruiken en zo deze zaak in het oog te houden.

Collega De Meyer, het is dus heel duidelijk dat wij die duurzame landbouw willen ondersteunen. We hebben nu vanuit Europa een nieuw instrument gekregen. Het is mijn taak als minister van Landbouw om deze sector aan te moedigen, om die nieuwe richtlijnen dus ook te gaan gebruiken. Bovendien moet men, zoals ik daarnet heb gezegd, zich goed organiseren in sterke, daadkrachtige producentenorganisaties. Daarom zullen we ook een call organiseren voor nieuwe producentenorganisaties, opdat men zich beter zou organiseren. Via die call zullen nieuwe producentenorganisaties vijf jaar ondersteuning en financiële stimulansen krijgen. Ik denk dat we dus een duidelijk signaal geven dat we achter onze landbouw staan in de voedselketen.

Jos De Meyer (CD&V): Minister, dank u wel voor uw duidelijk en krachtig signaal. Mocht vandaag deze onredelijke promotie wél mogelijk zijn, dan zou ik het enorm appreciëren dat u er in overleg met uw federale collega voor zou zorgen dat de wettelijke regeling wordt aangepast. Daarvoor kunt u trouwens inspiratie vinden in Frankrijk, waar recent nog wettelijke beperkingen zijn ingevoerd op onredelijke promoties, om zo te zorgen voor een faire prijs voor onze land- en tuinbouwers.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Voorzitter, geloof het of niet, maar ik ben het helemaal eens met de vraagsteller en met de antwoorder. Minister, het is eigenlijk onverantwoord dat de landbouwer, de voedselproducent de zwakste schakel in de keten blijft, en een faire prijs is maar het minste dat we hier kunnen eisen. Dit is blijkbaar de enige sector in de economie die met verlies mag blijven verkopen, en dat is onaanvaardbaar. Minister, dat is echt een missie die ik u graag meegeef: waarmaken dat dit stopt – het is trouwens niet de enige grootwarenhuisketen waar dergelijke marktpraktijken gebeuren – en dat ook de bevolking beseft dat een faire prijs ook tot kwaliteitsvol voedsel en tot duurzame landbouw leidt, in die volgorde.

De voorzitter: Mevrouw Joosen heeft het woord.

Sofie Joosen (N-VA): Onze retailsector beweert steeds meer duurzaamheid hoog in het vaandel te hebben staan. Melkveehouders zijn ook al heel sterk tegemoetgekomen aan die vraag, maar acties van de retail zoals die '1+2 gratis' duiden natuurlijk niet meteen op een duurzame relatie met onze landbouwers. Stunten met melk, dat is gewoon niet duurzaam. Voor de consument zijn dergelijke promoties natuurlijk wél aantrekkelijk, maar onze landbouwers zijn daar het eerste slachtoffer van. Minister, zijn er nog meer mogelijkheden qua bewustwording van de consument over deze problematiek?

De voorzitter: De heer Vanderjeugd heeft het woord.

Francesco Vanderjeugd (Open Vld): Dank u wel, beste liberale vrienden.

Ik en mijn partij zijn absoluut voorstanders van een vrije markt, maar die vrije markt mag natuurlijk geen schade aanrichten bij derden, en jammer genoeg zijn onze landbouwers natuurlijk geen prijszetters, maar prijsnemers. Minister, ik weet dat de overheid daar niet direct vat op heeft, maar dit is voor u misschien wel een ideaal gegeven om binnen het ketenoverleg aan te sturen op actie, op onderhandelingen, op sensibilisering. Zult u ook binnen het ketenoverleg actie ondernemen, om hen te sensibiliseren en er toch voor te zorgen dat er correct wordt gespeeld op die vrije markt?

Minister Koen Van den Heuvel: Ik heb daarnet gezegd dat een goed beleid drie mega-instrumenten heeft: sensibiliseren, sturen en normeren, en ook in dit dossier is dat van toepassing. Mevrouw Joosen, mijnheer Caron, ik ben het met jullie eens dat ook de consumenten moeten worden gesensibiliseerd zodat zij beseffen dat ook zij een bijdrage kunnen leveren aan het stimuleren van duurzame landbouw.

We moeten ook normeren. Vandaar dat ik heel duidelijk heb gezegd – en de heer De Meyer heeft dat nog eens benadrukt – dat ik dit samen met de federale inspectiediensten in het oog zal houden en sterk zal optreden wanneer dit buiten de normering valt. Ik houd dan ook nauw contact met de federale vicepremier, Kris Peeters.

Wat sturing betreft, heb ik daarnet al heel duidelijk gezegd dat het heel belangrijk is dat de landbouw zich organiseert in sterke producentenorganisaties en sterke brancheorganisaties. Vandaar dat wij een call doen bij die nieuwe producentenorganisaties zodat zij sterker staan in het ketenoverleg. We geven hun een startsteun gedurende vijf jaar.

Die drie instrumenten, sensibiliseren, sturen en normeren, zullen we toepassen in dit dossier. Ik denk dat dit een krachtig signaal is van de Vlaamse overheid om te zeggen dat zij achter de duurzame landbouw in Vlaanderen staat. *(Applaus bij de meerderheid en Groen)*

Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, u hebt samen met mij begrepen dat de meeste collega's ook vinden dat een faire prijs noodzakelijk is om te komen tot een duurzame landbouw, zowel ecologisch, sociaal als economisch.

Minister, ik wil u aanmoedigen in het initiatief dat u samen met uw federale collega zult nemen. U zult begrijpen dat wij u, indien noodzakelijk, daarover te gepasten tijde nog in de commissie Landbouw zullen ondervragen, maar wij hopen dat dit niet meer nodig zal zijn.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Gwenny De Vroe aan Koen Van den Heuvel, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de applicatie van de Vlaamse overheid om de luchtkwaliteit te meten

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): De afgelopen tien jaar is de luchtkwaliteit in Vlaanderen verbeterd, maar de afgelopen jaren zien we een gelijke tred, een stagnatie, geen vooruitgang meer. Het is toch wel belangrijk dat we stappen vooruit zetten om de luchtkwaliteit in Vlaanderen alsnog nog te verbeteren. Minister, we halen bijvoorbeeld de advieswaarden van de Wereldgezondheidsorganisatie niet in Vlaanderen. We moeten dan ook stappen vooruit zetten.

Vorige maand, ongeveer midden januari, lanceerde uw voorgangster samen met de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) een applicatie op de smartphone, Belair-app, met als bedoeling op een correcte manier en sensibiliserend de juiste informatie over de luchtkwaliteit in Vlaanderen mee te delen. Ongeveer 60.000 Vlamingen hebben die app gedownload. Mensen zijn dus wel degelijk begaan met het klimaat, de luchtkwaliteit enzovoort.

Met die app kunnen mensen, op de locatie waar ze zich bevinden, zien hoe de luchtkwaliteit precies is in hun directe omgeving, in hun straat. Nu blijkt echter dat die app niet zo nauwkeurig is als eigenlijk bij de lancering werd gezegd. Bijvoorbeeld mensen die naast een autosnelweg wonen en die de app consulteren, zien groen licht en dus een positief resultaat. De krantenkoppen vanmorgen hadden het ook over propere lucht overal, volgens de app van de Vlaamse overheid. We weten uiteraard allemaal dat dit niet het geval is.

De app meet uiteraard niet zelf, maar wordt geconsulteerd. De basis zijn meetgegevens van meetstations die zich op 10 à 15 kilometer bevinden van de locatie waar de app wordt geconsulteerd, uiteraard niet alleen op basis van de meetstations maar ook van modelleringen.

Minister, er is onnauwkeurigheid, onduidelijkheid en verwarring door de app. Wat zult u doen om toekomstgericht duidelijke en correcte informatie te verschaffen?

De voorzitter: Minister Van den Heuvel heeft het woord.

Minister Koen Van den Heuvel: Collega De Vroe, bedankt voor deze vraag, want er is een beetje onduidelijk gerezen rond de kwaliteit van de app, en het is goed dat ik de gelegenheid krijg om daar een beetje duiding rond te geven. U hebt zelf al aangehaald dat de app een instrument is dat gebaseerd is op zestig meetstations en op twee gekende bronnen van luchtverontreiniging. De gegevens van de zestig meetstations worden elk uur geactualiseerd en de gekende bronnen van luchtverontreiniging voeden de app met informatie op jaarbasis. Heel Vlaanderen wordt verdeeld in ruimtes van 100 op 100 meter en zo krijg je een indicatie.

Als je met je app echter naast een autosnelweg staat, dan gebruikt die app het dichtstbijzijnde meetstation, dat zich op ettelijke kilometers kan bevinden. Daarmee wil ik alleen maar zeggen dat de app een benadering geeft van de regio waarin men zich bevindt. Dat is niet zoals bij CurieuzeNeuzen, want bij dat project waren er

20.000 meetpunten in Vlaanderen. Dat is een heel groot verschil. Je mag dus niet denken dat je met de app dezelfde nauwkeurigheid krijgt als bij CurieuzeNeuzen.

Ik denk dat de app een goed instrument is, maar we moeten de app en de resultaten kaderen in wat het is. Er wordt ook niet meer van verwacht. Ik denk dat de VMM, de verantwoordelijke administratie, daarover sterker zal moeten communiceren, en ik zal de VMM dan ook vragen om de sterktes duidelijker aan te geven. Dat is heel belangrijk, ook naar sensibilisering toe. Mensen moeten weten dat luchtkwaliteit belangrijk is en dat er een indicatie is binnen de regio. Er zijn echter ook beperkingen: mensen mogen niet van de app verwachten dat ze een juiste indicatie krijgen van de luchtkwaliteit op hun locatie, zoals dat bij CurieuzeNeuzen wel het geval was.

Kortom: de app is een goed instrument, maar het heeft zijn beperkingen. Ik zal aan de VMM vragen om de juiste context te schetsen en op die manier duidelijkheid te scheppen. Het blijft echter een waardevol instrument om Vlamingen te sensibiliseren over de inspanningen die we moeten doen voor een betere luchtkwaliteit.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, ik vond de gelanceerde app persoonlijk een heel nobel instrument, maar tot mijn spijt is die niet nauwkeurig en daardoor ook niet sensibiliserend. Ik neem het artikel uit De Standaard erbij van toen de app gelanceerd werd vorige maand en ik citeer letterlijk: "De VMM wil met 'Belair' correcte informatie ter beschikking stellen en verder sensibiliseren rond luchtkwaliteit." Welnu, die correcte informatie, die krijgen de mensen niet. Mensen verwachten effectief nauwkeurige en correcte informatie, maar die krijgen ze niet. Ik vrees dat het sensibiliserende karakter daardoor tenietgedaan wordt.

De voorzitter: Hebt u nog een vraag voor de minister?

Gwenny De Vroe (Open Vld): Ik heb zeer zeker een vraag.

De voorzitter: En die luidt?

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, u bent nieuw in uw functie en ik had heel graag vernomen welke maatregelen u op korte termijn wilt nemen om de luchtkwaliteit te verbeteren.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, die app is wel in de markt gezet door uw voorganger als een zeer betrouwbaar instrument waarmee de Vlaming eindelijk zou kunnen weten hoe het met de luchtkwaliteit in zijn buurt gesteld is. Op basis van die app zouden mensen kunnen beslissen of ze al dan niet hun houtkachel zouden aansteken. Zo nauwkeurig en betrouwbaar ging de app zijn. Dat stond althans in het artikel en werd bij de lancering gezegd.

Heel wat mensen vertrouwen daarop. Heel wat mensen houden die app in het oog. Als ze willen gaan joggen, kijken ze naar de app om na te gaan of ze het wel zouden doen. Mensen die kinderen hebben met problemen aan de luchtwegen kijken naar de app om na te gaan of ze wel naar buiten zouden gaan en inspanningen zouden doen. Maar wat blijkt nu? Die app is totaal niet betrouwbaar.

Minister, mijn vraag is dan ook heel concreet: gaat u die aanpassen? Wat zal daarvoor nodig zijn? Een veel fijnmaziger netwerk van meetpunten, dus veel meer meetpunten dan er nu zijn. Dat heeft ook de Europese Commissie gezegd. Gaat u dat doen en gaan er meer meetpunten komen?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman, u hebt aan de minister gevraagd: gaat u de app aanpassen? U stelt altijd zeven vragen. De minister heeft het al niet gemakkelijk. Dus één vraag aan de minister: gaat u de app aanpassen?

De heer De Bruyn heeft het woord.

Piet De Bruyn (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, in alle eerlijkheid denken wij dat de app zoals hij nu functioneert, waardeloos is. De collega's hebben gewezen op de manco's. Het voelt dubbel pijnlijk aan omdat bij het lanceren heel duidelijk het beeld is gewekt dat we op de plaats waar we wonen of waar we ons bevinden zelfs heel precies zouden weten wat de evolutie voor de volgende uren zou zijn. Dat doet de app niet. Laat ons eerlijk zijn: als die app niet veel beter wordt, heeft hij geen toegevoegde waarde.

Als ik een tip kan geven aan de minister: er is een gelijkaardig, verfijnd, innovatief meetnet opgezet wat betreft de waterkwaliteit, het 'Internet of Water'. We moeten bekijken of dergelijke innovatieve technieken, die een zeer fijnmazig meetnetwerk mogelijk maken, ook inzetbaar zijn voor het meten van de luchtkwaliteit.

De voorzitter: De heer Van de Wauwer heeft het woord.

Orry Van de Wauwer (CD&V): Voorzitter, het is heel positief dat mensen de mogelijkheid krijgen om de luchtkwaliteit nauw op te volgen. Dat kan sensibiliserend werken. Maar dat kan natuurlijk alleen maar als het om betrouwbare informatie gaat. Naast dit initiatief zijn er verschillende private apps die gebruikmaken van open data van de overheid. Meer nog dan de luchtkwaliteit op te volgen en te monitoren, is het belangrijk dat er een beleid is dat maatregelen treft om de luchtkwaliteit zelf te verbeteren. Minister, ik heb geen vraag maar wel een oproep om volop voort te werken aan het beleidsplan luchtkwaliteit. Daarin zullen we u vanuit onze fractie volop ondersteunen.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

Rob Beenders (sp.a): Minister, ik wil u gewoon vragen om die app offline te halen want op dit moment is die informatie compleet onbetrouwbaar. U zou hier verder op moeten werken want als je effectief inlogt, zie je op straatniveau waar je de meting doet. Mensen krijgen op de plaats waar ze staan een kleur voor de luchtkwaliteit, maar die komt niet overeen met de werkelijkheid. Minister, daarom raad ik u aan om de app onmiddellijk offline te halen. Werk er op verder en komt terug als hij op microniveau is aangepast. Ofwel moet u de app helemaal aanpassen en gewoon zeggen dat het een macro-app is waarvan de meettoestellen in Vlaanderen staan en waarbij gewoon de lucht rondom dat meettoestel wordt gemeten. Maar dit is compleet, compleet fout. Haal die app alsjeblieft onmiddellijk offline.

Minister Koen Van den Heuvel: Collega's, de opmerkingen zijn duidelijk. Ik heb daarnet in mijn antwoord al de beperkingen vermeld. Ik ga absoluut aan de VMM vragen om dat ook duidelijk te communiceren. Ik heb daarnet toelichting gegeven over de werkmethoden. Het gaat over 60 meetstations en niet over 20.000 CurieuzeNeuzen, wat op een heel ander niveau en veel fijnmaziger is.

We gaan dat bekijken. Iedereen moet beseffen dat we dat absoluut moeten doen en dat het over een macroniveau gaat waar je natuurlijk wel een indicatie krijgt of bijvoorbeeld het smogniveau speelt of niet speelt. Maar het geeft inderdaad geen micro-informatie over de luchtkwaliteit specifiek in een straat, bijvoorbeeld naast een autosnelweg.

Ik ga aan de VMM dus vragen om duidelijk te communiceren wat de waarden en sterktes zijn van de app, maar ook de beperkingen. Ik zal verder bekijken op welke manier wij deze app fijnmaziger kunnen maken. De idee om het aantal meetstations te doen stijgen, is wellicht een waardevol idee om een fijnmaziger netwerk te creëren in Vlaanderen om de luchtkwaliteit te monitoren.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, met communicatie alleen zullen we er niet komen. Zoals ik al zei, is de app niet nauwkeurig en bijgevolg ook niet voldoende sensibiliserend zoals wij het willen en zoals ook werd gecommuniceerd toen de app werd gelanceerd. Ik zou zeggen: er is werk aan de winkel. Wij zullen u binnen ongeveer een maand opnieuw ondervragen want wij vinden die app een heel nobel instrument en we verwachten dat hij nauwkeuriger wordt gemaakt. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: Dames en heren, ik spreek normaal geen waardering uit over de antwoorden die de minister geeft, maar ik vind dat minister Van den Heuvel dat voor een kersvers minister zeer goed gedaan heeft. Voor de duidelijkheid: ik spreek daarmee geen oordeel uit over zijn beleid. *(Applaus)*

De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Marino Keulen aan Geert Bourgeois, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed, over de algemene staking van 13 februari 2019

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

Marino Keulen (Open Vld): Voorzitter, goede collega's, minister-president, de vakbond staakt voor meer loon, het land ligt lam. Er is ook heel wat tanden-geknars, niet alleen aan de kant van de patroons, maar ook bij heel wat arbeiders en bedienden die gewoon aan de slag willen en dat niet kunnen. En laat het duidelijk zijn, goede collega's hier in het hele halfroond: ik ding niets af aan het recht op staken. Dat is een Europees gegarandeerd grondrecht. Daar blijf ik dus van af. Maar als we spreken over een recht op staken, moet er ook een recht op werken zijn en een recht op minimale dienstverlening.

Ik kijk nu recht in de ogen van degene die daar de eerste nota's ooit rond geproduceerd heeft, Geert Bourgeois. In de periode dat u Vlaams minister van Ambtenarenzaken was, in 2005, was er een omzendbrief waarin u op het Vlaamse niveau, het brede Vlaamse overheidsbestel, de minimale dienstverlening wilde vormgeven: het openhouden van sluizen, De Lijn, de zorg – weliswaar met een aangepast regime, zonder afbreuk te doen aan dat recht op staken, maar er toch voor zorgend dat er dienstverlening is en dat mensen die willen werken ook aan de slag kunnen.

Minister-president, mijn vraag is heel concreet of u, voor de tijd die rest, in de schoot van uw Vlaamse Regering nog werk wilt maken van dat principe van gegarandeerde dienstverlening. Mogen we daar nog stappen verwachten?

De voorzitter: Minister-president Bourgeois heeft het woord.

Minister-president Geert Bourgeois: Collega Keulen, de wet op de minimale dienstverlening voor het spoor werkt. Dat hebben we kunnen vaststellen. Er is een zeer grote werkbereidheid. Alle onheilsprofeten ten spijt, rijden er treinen. Ongeveer 50 procent van de treinen rijden, met respect voor het stakingsrecht, zoals u zegt.

Ik heb inderdaad in het allereerste sectorale akkoord dat ik gesloten heb, in 2005-2007, het principe van de minimale dienstverlening kunnen laten opnemen: voor veiligheid, voor gezondheidszorg, voor de gezondheidswerkers in welzijn. Alleen vergt dat ook een akkoord op sectorniveau, in elk van de sectorcomités. Ik heb het nu niet allemaal kunnen controleren, maar bij mijn weten is het tot nu toe alleen doorgevoerd bij de openbare psychiatrische ziekenhuizen, niet in de andere. Ik ben net als u voorstander van een minimale dienstverlening. Op

federaal niveau is dat met een wet geregeld. Er bestaat discussie of Vlaanderen de volheid van bevoegdheid heeft daarover. Met de impliciete bevoegdheid, denk ik, kunnen we dat inderdaad doen. Ik ben daar voorstander van.

Dat is niet opgenomen in het Vlaamse regeerakkoord. Dat weet u evenzeer. Ik hoop persoonlijk dat de geesten nu gerijpt zijn. Je ziet bij het spoor dat er na al die jaren toch een grote werkbereidheid blijkt te bestaan. Maar we hebben een coalitieakkoord. We moeten met zijn drieën akkoord gaan om een stap verder te zetten. Wellicht is dat materie voor op de onderhandelingstafel over een viertal maanden.

Marino Keulen (Open Vld): Minister-president, goede collega's, een concept-nota rond die minimale dienstverlening is ingediend. We willen het sociale model, het overlegmodel zoals ons land dat kent en dat ons land ook kenmerkt, de 21e eeuw inloodsen. We willen niet het kind met het badwater weggooien want ook een vakbond heeft nood aan sympathie en aan een stuk geloofwaardigheid. Dat betekent inderdaad: het recht op staken waarborgen, maar ervoor zorgen dat degenen die willen werken, kansen krijgen. En vooral dat de burger-belastingbetaler dienstverlening geboden krijgt, zij het aangepast, misschien in een minimaal regime. Want dat is onze corebusiness, minister-president en goede collega's. Dat is de taak van elke overheid, om als dienstverlener op te treden. Dat moeten we ook zoveel mogelijk kunnen waarmaken.

Mijn oproep is vooral, zowel aan de regering als aan alle collega's hier in het parlement, om dit gegeven met een open geest te bekijken, en ons niet te begraven in oudbakken links-rechtstegenstellingen. Vandaar de aansporing om in de mate van het mogelijke nu al voorbereidend werk te doen rond de minimale dienstverlening.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

Axel Ronse (N-VA): De actuele vraag gaat over de openbare dienstverlening. Ik ben het eens met zowel collega Keulen als met de minister-president, maar wat wel choquerend is, is dat we het vandaag hebben over openbare dienstverlening. Ik heb begrepen dat dit een staking is die gaat over onderhandelingen voor de loonnorm in de private sector. Wat zien we? We zien dat vakbonden in de publieke sector het hele land lamleggen, niet alleen de publieke dienstverlening, maar ook verhinderen dat mensen die willen gaan werken en ondernemen, dit kunnen doen. Ze ontzeggen hun het recht om dat te doen. Intussen zijn er 260.000 jobs bij gekomen, is de koopkracht boven op de index met 5,2 procent gestegen de laatste vijf jaar en ligt er nog een effectieve loonmarge op tafel. Ik begrijp dat echt niet. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

Robrecht Bothuyne (CD&V): Ik denk dat iedereen, ook wij, de staking van vandaag betreuren en hopen dat er snel terug aan tafel kan worden gezeten en dat men in een constructieve dialoog tot een akkoord kan komen. In die zin is het taalgebruik van iedereen bijzonder belangrijk. Het is jammer dat woorden als 'pure horror' worden gebruikt. En, minister-president, ook termen als 'leugenachtig populisme' zullen niet van dien aard zijn om de dialoog te faciliteren.

De waarheid is uiteraard dat de koopkracht inderdaad is gestegen, dat de inkomensongelijkheid hier laag is. De Vlaamse Regering heeft hieraan meegewerkt, denk maar aan het groeipakket van minister Vandeurzen, aan de sociale correcties in de waterfactuur van oud-minister Schauvliege, aan de bijkomende middelen voor de studietoelagen van minister Crevits.

Toch hebben de laagste inkomens nog altijd nood aan bijkomende ondersteuning en hebben we meer mensen op de arbeidsmarkt nodig. Minister-president, de suggestie

komt misschien uit onverwachte hoek in deze tijden, namelijk van de werkgeversorganisatie Voka, die graag een jobstimulans van 100 euro per maand wil invoeren voor de laagste inkomens. Wat vindt u van dat idee? Zou dat kunnen helpen om de koopkracht te laten stijgen van diegenen die het meest nodig hebben?

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

Kurt De Loor (sp.a): Collega's, ik vind het jammer dat er door collega Ronse opnieuw wordt verwezen naar de negatieve gevolgen van de staking die ook vandaag als doel heeft te streven naar sterke openbare diensten.

Als wij als volksvertegenwoordigers, maar ook u minister-president, onze job serieus zouden nemen, zouden we vanmorgen zijn gaan luisteren naar de verzuchtingen van de mensen. Ze zijn het immers beu dat ze in de krant moeten lezen dat er steeds meer winsten worden gemaakt terwijl zij op het einde van de maand een factuur moeilijk kunnen betalen. Het enige wat ze willen, is een fair en eerlijk loon, voor alle werknemers, ook voor diegenen die vandaag niet mee staken. Ze willen hun deel van de koek en ze willen geen kruimels. Collega's, we zouden de stakers dankbaar moeten zijn. *(Applaus bij sp.a en Groen)*

De voorzitter: Mevrouw Moerenhout heeft het woord.

An Moerenhout (Groen): Minister-president Bourgeois, u hebt gezegd dat het 'leugenachtig populistisch' is als mensen vandaag zeggen dat ze op het einde van de maand moeilijk hebben. Leugenachtig populistisch. Dat is een groteske uitspraak, dat is een ongepaste uitspraak en een incorrecte. De koopkracht is gestegen maar de armoede is in Vlaanderen vandaag ongezien hoog. Kinderarmoede neemt jaar na jaar toe. 160.000 Vlamingen kunnen op het einde van de maand hun huur niet betalen. Huur is ook een factuur.

Mijnheer Bourgeois, u bent minister-president van Vlaanderen. U wordt geacht de stem te zijn van alle Vlamingen, van alle Vlamingen te horen en alle Vlamingen te vertegenwoordigen, ook deze mensen, ook de mensen die het moeilijk hebben. Dat is wat wij van u verwachten, zeker vandaag. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

Minister-president Geert Bourgeois: Voorzitter, ik had verwacht dat Groen opnieuw met dat riedeltje zou komen. We zien het in het klimaatdebat waar de Groenen nooit met cijfers komen, nooit met argumenten komen, alleen maar emoties laten spelen. *(Rumoer en applaus)*

Alleen maar mensen bang maken, nooit met voorstellen komen. We hebben u herhaaldelijk uitgedaagd, maar u doet dat nooit. Ik heb niet uitgehaald naar mensen. Ik respecteer het recht op staken. Ik heb te doen met elke arme. Ik zeg dat wij met de Vlaamse Regering heel veel heel veel hebben gedaan om armoede te temperen.

Collega's, het mag wel eens gezegd worden: Vlaanderen is de tweede beste van de Europese Unie, na Tsjechië. We gaan met de nieuwe kinderbijslag het risico op kinderarmoede met 15 procent verminderen. De koopkracht is door de samengevoegde maatregelen van de Federale en de Vlaamse Regering in die periode met 5,2 procent gestegen. U focust op de loonsverhogingen. Wel, er is een andere techniek, die ervoor zorgt dat mensen netto meer over hebben. Dat is gebeurd met de taxshift. Weet u dat de laagstverdienenden in 2019 en 2020 op maandbasis meer dan 140 euro netto meer hebben? Dat is meer dan een dertiende maand voor mensen die tot 1500 euro verdienen. Dat is de realiteit. Dat zijn de cijfers. *(Applaus bij de N-VA en Open Vld)*

Als vakbonden dus spreken over pure horror en sociale neergang, dan heb ik het recht om te zeggen dat dit niet waar is, dat dit onjuist is en dat het populistisch

is. Politici worden, terecht, elke keer opnieuw gecontroleerd, fact check na fact check. Welnu, vakbonden moeten ook correcte cijfers gebruiken en politici van de oppositie evenzeer. (*Applaus bij de N-VA en Open Vld*)

Weet u dat in dit land 28,9 procent van het bnp naar sociale uitgaven gaat? Dit is, op Frankrijk na, het hoogste percentage van de hele Europese Unie. Weet u dat de inkomensongelijkheid in dit land bij de laagste is van de wereld? Weet u dat het verschil niet toegenomen is, dat de inkomens gestegen zijn en de koopkracht ook? Ik wil elk debat aangaan, maar dan op grond van feiten.

Wat we moeten hebben in dit land, dat is nog meer mensen aan het werk, want wij hebben het op een na laagste risico op armoede voor wie werkt, namelijk slechts 3,8 procent. In andere Europese landen is dat veel meer. We hebben 260.000 meer mensen aan het werk gekregen. Welnu, zij verdwijnen uit de armoede. U zou beter samen met ons werken aan het stimuleren van arbeid, om nog meer mensen aan het werk krijgen.

En dus moeten we competitief blijven. Collega Bothuyne, ik ga niet mee in uw voorstel of dat van Voka om 100 euro netto uit te delen vanuit de Vlaamse begroting. U kent de marges voor de volgende periode: amper 1 miljard euro. Dit moet opnieuw via een taxshift gebeuren. Dat is de beste manier om die laagste lonen nog te verhogen. U vindt in mij en in mijn partij een partner om dat te doen.

Ik keer terug naar u, collega Keulen. Ik deel uw mening. Wat mij betreft, mag u het proberen, want we moeten zelfs een decretale basis hebben daarvoor. Nogmaals: het staat niet in het regeerakkoord. Ik ga daar geen initiatief voor nemen. De regel geldt: drie meerderheidspartijen moeten akkoord gaan om initiatieven te nemen. Maar ik deel uw mening dat het echt belangrijk is dat we zorgen voor een minimale dienstverlening. De schade van de staking van vandaag, collega's, is enorm groot. De haven van Antwerpen ligt plat. De luchthaven ligt plat. De bedrijven zijn gesloten. De loodsen laten weten: wij staken niet, maar we kunnen niet werken omdat de sluiswachters niet werken. Dan, in zulke omstandigheden, moet je kunnen zorgen dat er een minimale dienstverlening is, dat de schade voor de samenleving proportioneel blijft en dat je aan tafel kunt gaan zitten om te onderhandelen. Ik denk dat dat is wat iedereen wil. Persoonlijk sta ik daarachter. Ik vind dat je met respect voor dat stakingsrecht, dat internationaalrechtelijk bezegeld en vastgelegd is, ervoor moet kunnen zorgen dat wie werkwillic is, kan werken en dat er een minimale dienstverlening moet kunnen zijn in openbare diensten. (*Applaus bij de N-VA en Open Vld*)

Marino Keulen (Open Vld): Feiten zijn feiten. Wat dat betreft, heeft wiskunde ook nog altijd de overtuigingskracht die uit getallen spreekt. In de Internationale, goede collega en zelfs vriend Kurt De Loor, klinkt 'sterft, gij oude vormen en gedachten'. Als je ons sociaal model in de 21e eeuw overeind wilt houden, denk ik dat er naast een recht op staken minstens ook, zij het met vertraging, een recht moet zijn op werken en op minimale dienstverlening. We moeten daar, zij het met vertraging, – dat is eigenlijk een schande als Vlaamse regio – aansluiting vinden bij de sterke democratieën in Noord-West-Europa: Duitsland en Nederland. Maar zelfs in Spanje, Portugal en Italië kent men een minimale dienstverlening.

En dan heb ik het niet over de opeisingen. Als er zelfs bij een hypergesyndiceerde omgeving als de NMBS een minimale dienstverlening kan worden gewaarborgd, dan kan ik mij niet inbeelden dat dit voor de Vlaamse overheid een onmogelijke opdracht is. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Koen Daniëls aan Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over het gebruik van de middelen bedoeld voor de ondersteuning van leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften

De voorzitter: De heer Daniëls heeft het woord.

Koen Daniëls (N-VA): Minister, collega's, het M-decreet beroert vele zielen in het onderwijs: leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften, ouders, leerkrachten, directies en medeleerlingen. Iedereen is erover bezig. Met het M-decreet, dat in de vorige legislatuur werd ingevoerd, hebben we gekozen voor inclusie. Voor de N-VA betekent inclusie dat men kiest voor gewoon onderwijs als het kan, en voor buitengewoon onderwijs als dat nodig is voor de betrokken leerling en, om het rond te krijgen, voor de leerkrachten.

In april 2018 heeft de N-VA een aantal voorstellen gedaan om het M-decreet bij te sturen. We willen kinderen met gedragsmoeilijkheden sneller naar het buitengewoon onderwijs kunnen begeleiden, zodat ze daar een perfecte ondersteuning kunnen krijgen. We willen ook een rugzakmodel kunnen geven aan kinderen uit de kleine types – kinderen die doof of blind zijn, en kinderen met een motorisch probleem of een matige tot ernstige mentale beperking. Daarom hebben we ervoor gepleit dat ouders nauwer betrokken worden bij de keuze. Wie staat in voor welke begeleiding?

Ik ben blij dat de Vlaamse Regering daar oren naar had: zowel vorig jaar als dit jaar zijn er een aantal maatregelen genomen. Wat ook niet onbelangrijk is – collega's van de oppositie, luister even goed voor u straks tekeer gaat –, is dat er ook extra middelen in geïnvesteerd werden. We krijgen extra middelen op momenten dat het niet evident is om die middelen te vinden – ik vind dat belangrijk om mee te geven.

Als we extra middelen investeren, dan is het wel cruciaal dat die middelen terechtkomen waar ze moeten terechtkomen. Daarom stel ik de volgende vraag, minister: kunt u garanderen dat de middelen – ik heb het zowel over personeelsmiddelen als werkmiddelen – worden gebruikt voor de kinderen die ze genereren? Heeft de ondersteuner ook de nodige expertise om die kinderen te begeleiden?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega Daniëls, we hebben vorige week vrijdag met de Vlaamse Regering voor de toekomst een regeling goedgekeurd voor kinderen die tot de zogenaamde kleine types behoren. Dat zijn kinderen die blind zijn, niet kunnen horen of een zware motorische of andere handicap hebben. Die middelen zaten vroeger in een algemene pot, en ze gaan er terug uit. Ze worden persoonsvolgend.

Als ouders een blind kindje inschrijven in het gewoon onderwijs, dan zal die school gewoon onderwijs samen met de ouders bekijken in welke school buitengewoon onderwijs het kind de beste ondersteuning kan krijgen. Dit wordt in samenspraak beslist. Het is natuurlijk de school van buitengewoon onderwijs die die ondersteuning aanbiedt, die iemand met passende expertise inzet voor de begeleiding van het kind.

Wat is het effect van het persoonsvolgende karakter? De school die de begeleiding geeft, krijgt het aantal uren ter beschikking. Voor kinderen die bijvoorbeeld slechthorend zijn, was die ondersteuning vroeger maar voor twee jaar mogelijk. Nu bieden we die mogelijkheid gedurende de hele schoolcarrière aan. Het hangt af van de noden van het kind. De uren worden voorzien, maar ze kunnen wel flexibel worden ingezet. Dat betekent dat de ondersteuning niet op eenzelfde intense wijze dient te gebeuren voor bijvoorbeeld elk blind kind.

Als je in de loop van je schoolcarrière blind wordt, dan moet je braille leren. Daar komt heel wat meer bij kijken. Het is dan aan de experts en de school buitengewoon onderwijs om te bekijken hoeveel uren er precies nodig zijn. Zij kunnen hun pakket in die zin flexibel aanwenden.

Mijnheer Daniëls, ik begreep niet goed de teneur van uw vraag. De flexibele aanwending betekent niet dat de middelen niet binnen de groep moeten blijven. De middelen moeten zo aangewend worden.

Dat is een heel goede zaak, zowel voor de kinderen die tot de kleine types behoren als voor de scholen buitengewoon onderwijs die alle expertise hebben.

In tegenstelling tot wat voor de grote pot geldt, zijn het de ouders die samen met de school kunnen kiezen welke school voor buitengewoon onderwijs begeleiding aanbiedt. Dat is ook van belang omdat dit iets heel persoonlijks is, maar het is de school voor buitengewoon onderwijs die zelf de expert in kwestie als ondersteuner gaat kiezen. Als u me vraagt hoe ik kan garanderen dat dit mensen met voldoende ervaring zijn, dan gaat het natuurlijk over vertrouwen in de school voor buitengewoon onderwijs die de expertise aanbiedt. Ik kan er als minister alleen maar op rekenen dat men kinderen met bepaalde noden laat begeleiden door de juiste mensen.

Koen Daniëls (N-VA): Dat rugzakprincipe is een goede zaak, net als het open end. Dat wil zeggen dat elk kind dat erbij komt, ook middelen zal genereren.

U hebt twee belangrijke zaken gezegd. De ouders zijn ten eerste honderd procent betrokken partij om te bepalen welke expertise en welke school ze willen – een school waar bovendien die expertise aanwezig moet zijn. Ik verneem nu dat er in een bepaald net een zorgloket voor dat net wordt georganiseerd. Er gaan middelen naartoe. Zij kijken dan hoe de ondersteuning zal gebeuren. Ik vrees dat dat een afroming is van de middelen, want er komt een structuur bij. Het zal dan ook binnen het net blijven. Hoe kun je als ouder nog zeker zijn dat er een expertiseonderzoek gebeurt van een school uit een ander net vlakbij, dat wel degelijk veel ondersteuning heeft opgebouwd?

Ten tweede gaf u het voorbeeld van de kinderen die blind zijn. Een kind dat door kanker blind wordt – en laat ons hopen dat het ons nooit overkomt – heeft op dat moment extra ondersteuning, maar geen verslag nodig voor een afwijkend curriculum. Dat kind zou eigenlijk wel zijn diploma kunnen halen. Daar zit denk ik nog wel wat frictie op.

De voorzitter: Mevrouw Lachkar heeft het woord.

Jamila Hamddan Lachkar (CD&V): De bezorgdheid van de heer Daniëls kan een stukje worden weggenomen door er de memorie van toelichting van het Onderwijsdecreet XXIX goed op na te lezen. Die garandeert wel een aantal zaken. De eerste garantie is zeker dat er een aantal extra uren begeleiding komen en dat er financiering voor leerlingen met een duidelijk verslag is. U hebt wel gezegd dat het verslag voor u niet zo belangrijk is, maar op zich is dat wel ontzettend belangrijk zodat de kinderen die ondersteuning verdienen, die ook zullen krijgen. De school gewoon onderwijs beslist samen met de ouders – dat is belangrijk want de positie van de ouders wordt hierdoor heel erg versterkt – welke ondersteuning de leerling in kwestie verdient.

Het is ook zo dat die flexibiliteit een stuk vertrouwen verdient. Wij kiezen voor flexibele trajecten, wij kiezen ook voor een flexibele aanwending, en dat gebeurt in vertrouwen met de school. Zij hebben de expertise, de deskundigheid, samen met de ouders.

We vinden het ontzettend belangrijk dat die open-endregeling blijft en dat de leerlingen ook een sterke ondersteuning krijgen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Elisabeth Meuleman (Groen): Ik ben blij dat de heer Daniëls nog eens de vinger op de wonde legt en een reeks problemen met betrekking tot het M-decreet benoemt en blootlegt.

Het is inderdaad heel juist, mijnheer Daniëls, dat erover gewaakt moet worden dat de middelen bij de juiste kinderen terechtkomen, dat er meer netoverschrijdend moet worden gewerkt om middelen efficiënt in te zetten. Er zijn ook nog te weinig middelen om ervoor te zorgen dat elk kind met specifieke zorgnoden en onderwijsnoden de ondersteuning krijgt dat het verdient.

Ik denk dat het tot op de dag van vandaag nog steeds geen eerlijke keuze is tussen inclusief of niet-inclusief onderwijs. Er is te weinig ondersteuning. Daar zit het grootste probleem. Toch bedankt om vanuit de meerderheid zelf aan te geven dat het met dat M-decreet helemaal niet zo vlot loopt op het terrein.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

Jo De Ro (Open Vld): Minister, u hebt terecht gezegd dat de flexibele inzet van die middelen voor kinderen van de kleine types heel belangrijk is. Er zullen inderdaad op sommige momenten in de schoolcarrière van die kinderen meer uren dan gemiddeld nodig zijn, op andere momenten zal de zelfredzaamheid van die kinderen groeien.

Maar dan is wel enige schaal nodig. Als een buitengewone school maar één kind begeleidt, hoeveel expertise die school ook heeft, dan heb je die uren en dan kun je niet beslissen om dié kinderen wat meer te geven en dié wat minder, in die schoolcarrière.

Kortom, ik vind die flexibele inzet absoluut terecht. Maar hoe zullen we die concretiseren op het terrein, indien er onvoldoende schaal is?

Op dat vlak kan ik mevrouw Meuleman alleen maar gelijk geven. Groen en Open Vld hebben dat destijds ook gezegd, als oppositiepartijen die tegen het M-decreet waren: er moet voldoende samenwerking zijn tussen de netten. Want anders is dit inderdaad weer een doodgeboren kind.

Minister Hilde Crevits: Collega's, mijn dochter is geslaagd. Ze heeft haar masterdiploma. (*Applaus*)

Na een loodzwaar parcours, een moeilijke thesis en een fantastisch ontwerp. Wij zijn een ingenieur-architect rijker. En dat moet niet in het verslag van deze plenaire vergadering. Maar ik ben heel trots vandaag.

De voorzitter: Nee, nee, al wat hier gezegd wordt, komt in het verslag.

Minister Hilde Crevits: Oké, dan mag het in het verslag.

Collega's, ik heb de vraag van collega Daniëls niet geïnterpreteerd als kritiek – hoewel ik begrijp, mevrouw Meuleman, dat u dat vanuit de rol van oppositie heel graag doet –, maar eerder als een promotie voor datgene wat we vrijdag met deze regering hebben beslist. Collega Jamila verwees er ook al naar. We zorgen er namelijk voor dat er voor kinderen van zogenaamde kleine types opnieuw persoonsvolgende ondersteuning is.

Mijnheer De Ro, ik begrijp uw betoog, maar we zien dat de expertise wat de zogenaamde kleine types betreft, heel vaak geconcentreerd zit bij enkele scholen.

En die scholen waren heel sterk vragende partij om die flexibiliteit te kunnen geven.

Ik gaf het voorbeeld van een kind dat plots blind wordt en ontzettend veel ondersteuning nodig heeft, maar het in de loop van de jaren met iets minder ondersteuning kan doen. Dat voorbeeld is sprekend. Aan de hand van de expertise die je binnen je school buitengewoon onderwijs hebt, moet je soms flexibel kunnen zijn. Maar uiteraard moet je wel binnen de groep en het type waarvoor de middelen besteed zijn, blijven, of binnen de kleine types onderling. Daarop moet je letten.

U geeft het voorbeeld van een school die maar één leerling heeft. Ik ben het ermee eens dat er een zekere schaal moet zijn. Maar ik wil toch wel onderstrepen dat zo'n zorgloket nooit in de plaats kan treden van de school buitengewoon onderwijs. Zo'n zorgloket kan bijvoorbeeld niet zeggen: die medewerker zal nu dat kind begeleiden. Het is voor mij zeer belangrijk – en de memorie helpt daarbij inderdaad, maar het is ook de geest van wat we hebben beslist – dat ouders samen met de school buitengewoon onderwijs en de school gewoon onderwijs, aan zet zijn. Samen met de school gewoon onderwijs kunnen ze kiezen vanwaar de ondersteuning zal komen en dan bekijken op welke manier die ondersteuning het best kan worden georganiseerd.

Collega's, collega Meuleman, we hebben inderdaad gedurende één jaar een grote algemene pot gemaakt voor alle ondersteuning.

Mevrouw Meuleman, ik vind het aangenaam dat u, wanneer u een vraag stelt, ook luistert naar mijn antwoord. U moet het mij vergeven, maar u zou het zelf ook graag hebben.

In het eerste jaar was er inderdaad een algemene pot. We hebben toen gemerkt dat het voor kinderen van de zogenaamde kleine types, net omdat die expertise zo gespecialiseerd is, beter was om opnieuw naar een open-endfinanciering te gaan. Het is een 'rugzak'. En ik plaats die tussen aanhalingstekens omdat het geen rugzak is waarbij het kind zelf zijn ondersteuning inkoopt, maar een rugzak in die zin dat er samen met de school wordt gekozen voor een school buitengewoon onderwijs.

Dat is een goede zaak. Het moet natuurlijk nog worden besproken in het parlement. Dat zal hoogstwaarschijnlijk donderdag gebeuren, of de week nadien. OD XXIX is nu in ieder geval goedgekeurd door de regering.

Dit zou sowieso een opsteker moeten zijn. Zoals de collega's al zeiden, zijn er daarvoor ook extra budgettaire middelen uitgetrokken. Het is een open-endfinanciering, wat betekent dat er, indien er meer kinderen zijn die ondersteuning nodig hebben, er ook meer middelen, meer omkadering en meer werkingsmiddelen zullen worden voorzien.

Wat mij betreft, is het een zeer goede beslissing die we, collega's, en in het bijzonder collega Daniëls en collega De Ro, vrijdag samen hebben genomen in deze meerderheid, met de Vlaamse Regering.

Koen Daniëls (N-VA): Collega, u vat het samen alsof ik het verslag niet belangrijk vind. Neen, ik heb erop gewezen dat die kinderen een verslag moeten krijgen, en geen gemotiveerd verslag. Met een verslag heb je geen recht meer op een gewoon diploma, want je komt in een individueel aangepast curriculum terecht. En dat is voor mij niet de goede piste. Dat wilde ik aangeven. Maar dit louter terzijde.

Collega's, ik denk dat de kern is dat we heel veel extra middelen geïnvesteerd hebben, dat we – zoals we als N-VA gevraagd hebben – open end hebben voor

die jongeren die echt gespecialiseerde hulp nodig hebben, dat we zeker zijn dat mensen met een motorische beperking, doven, blinden, mensen met een matige tot ernstige beperking, de juiste en voldoende expertise krijgen. Dat is dat rugzakprincipe.

Minister, onze fractie vraagt toch om er heel nauw op te letten, misschien zelfs met verificatie, dat de financiële middelen bij die scholen blijven, dat de personeelsmiddelen worden ingezet waarvoor ze dienen, en niet een structuur wordt opgezet die alleen maar dient om binnen de netten te zorgen dat die expertise wordt gedeeld en niet over de netten heen, in het belang van het kind. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Katia Segers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de ondervertegenwoordiging van vrouwen aan de top van onze universiteiten

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Crevits.

Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Uiteraard zijn wetenschapsbeleid en hogeronderwijsbeleid twee van één geheel. Afgelopen dinsdag was het de Internationale Dag van Vrouwen en Meisjes in de Wetenschap. Elke dag is wel een dag in het teken van een of andere zaak, maar helaas is die Dag nog altijd wel nodig, en ook in Vlaanderen.

Vandaag zien we dat 60 procent van onze studenten meisjes zijn, dat 49 procent van de doctoraatsstudenten ook meisjes zijn, maar helaas zijn slechts een op de vier, of 26 procent, van de proffen een vrouw. Dat laatste cijfer is natuurlijk veel te laag. Het stijgt wel, maar het gaat veel te traag. Het probleem is dat we natuurlijk ongelooflijk veel talent verliezen, wat de carrières van de professoren aan onze universiteiten betreft.

De Jonge Academie heeft deze week aan de alarmbel getrokken, met een campagne 'Wetenschap=M+V+X', en ook een toolkit. Die was erop gericht om impliciete vooroordelen te bestrijden. Want eerder die impliciete vooroordelen dan rechtstreekse discriminatie zouden aan de basis van het probleem liggen.

De initiatieven van de Jonge Academie, van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR), van de universiteiten zelf, zijn bijzonder toe te juichen. Maar onze fractie denkt dat het ook nodig is dat de overheid een tandje bij steekt. Minister, wat plant u, en de Vlaamse Regering, dus concreet te doen om de ondervertegenwoordiging van vrouwen aan de top van onze universiteiten helpen aan te pakken?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega, dank u voor de vraag. Het is een beetje de kip of het ei. U hebt gelijk: het start bij je afstuderen, je krijgt al dan niet een beurs, je doctoreert of niet, en na je doctoraat kun je dan doorstromen. Het is dus Onderwijs, en uiteraard ook een stukje Wetenschapsbeleid.

Ik vind de actie die een paar dagen geleden plaatsgevonden heeft, zeer belangrijk en zeer goed. Ik merk uit mijn gesprekken met de rectoren – dat wil ik toch als positief signaal meegeven – dat er veel aandacht voor is. Er is een genderactieplan bij de VLIR. De cijfers worden beter. U zegt dat het te traag gaat, dat is juist. Maar de motor is wel in gang gezet. Ik ga een paar voorbeelden voorlezen: in 2002 was maar 15 procent van het zelfstandig academisch personeel een vrouw, we zitten

nu aan 26 procent – dat is een kwart, maar natuurlijk nog verre van de helft. De doorstroom vanuit de postdocs naar het zelfstandig academisch personeel blijft eigenlijk het grootste probleem. We zien ook dat vrouwen zich minder vaak kandidaat stellen voor vacante plaatsen. Er is dus een stukje mindshift nodig. De vraag is hoe het komt dat men zich minder vaak kandidaat stelt. Moet men meer gemotiveerd worden? Of denkt men dat het toch wel geen vrouw zal worden? Maar we moeten daar op alle fronten aan werken.

Er is een werkgroep Gender actief binnen de VLIR. Die zegt dat je tot een breed gedragen cultuurverandering moet komen binnen onze universiteiten als het gaat over de evenredige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen. Er is afgesproken – en dat is belangrijk, collega Segers – om de effecten van dat actieplan dat nu gelanceerd is, te monitoren, om echt te kijken welke maatregel efficiënt is en welke niet. Elke universiteit maakt ook een vertaling van dat actieplan naar de eigen situatie in de universiteit. Het zal dus de komende periode ook mogelijk worden om te kijken op welke manier de ene universiteit omgaat met dat streven naar die gelijke vertegenwoordiging in vergelijking met de andere.

Wat de extra initiatieven betreft, weet u dat, als je naar onderzoeksbeleid kijkt, diversiteit op zich maar een heel beperkt aandeel heeft in de BOF-sleutel (Bijzonder Onderzoeksfonds).

Ik denk dat het ongeveer 3 procent is. De evaluatie van de BOF-sleutel loopt momenteel. Minister Muyters zal dit samen met de universiteiten bekijken. We moeten nagaan of er met de gewichten die met die sleutel worden bepaald, nog iets meer met betrekking tot gender kan worden gedaan. De tijd is nog niet rijp om die beslissing te nemen, want de evaluatie loopt nog. Op dat vlak zou eventueel nog een initiatief kunnen worden genomen.

Katia Segers (sp-a): Minister, ik ben blij dat u naar het evaluatierapport over het BOF verwijst, want ik denk dat daar de sleutel ligt. U hebt terecht gesteld dat de klik niet wordt gemaakt op het niveau van masterstudenten of zelfs van doctoraatsstudenten. Het gaat om de carrière nadien. Beslissen vrouwelijke studenten om prof te worden en krijgen ze de kans prof te worden? Kunnen ze een postdoctorale beurs krijgen en kunnen ze hun carrière uitbouwen?

Ik heb hierover al een paar keer met minister Muyters gedebatteerd. Hij heeft altijd verwezen naar de regelgeving in verband met de omkadering van jonge onderzoekers. Die regelgeving zou in 2018 worden geëvalueerd. In zijn antwoord op een vraag van mevrouw Soens heeft hij verklaard dat het evaluatierapport ondertussen beschikbaar is en interessante elementen bevat, om zowel het BOF als het Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek (FWO) te optimaliseren. De genderbalans zou een belangrijk element hiervan zijn.

Minister, hebben minister Muyters en u hier al samen naar gekeken? Hebben jullie al onderzocht in welke mate die sleutels kunnen worden herijkt? Hebben jullie samen een richting bepaald in verband met wat uit die evaluatie kan worden geleerd?

De voorzitter: Mevrouw de Bethune heeft het woord.

Sabine de Bethune (CD&V): Minister, ik sluit me hier graag bij aan. Zoals de vraagsteller heeft benadrukt, is de campagne die jonge academici hebben opgezet, sympathiek en belangwekkend. We ondersteunen dat.

Het eerste punt is natuurlijk dat meten weten is. Ik stel vast dat de cijfers in het jaarlijks rapport van de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) in 2018 voor het eerst naar vrouwen en mannen zijn opgesplitst. Dat is positief, maar het is ook vrij laat. Er wordt nog een methodologie gezocht om dit op punt te stellen. Ik heb

ook de vraag gehoord dit niet tot de universiteiten te beperken, maar ook de hogescholen hierbij te betrekken. In het licht van het huidige proces lijkt dit me met betrekking tot die loopbanen minstens even belangrijk. Daarnaast zou het goed zijn te weten waar we ons op de Europese curve bevinden: in welke mate zitten we met dit cijfer op of onder het Europese gemiddelde?

Een tweede positief punt betreft de inhaalbeweging. Zoals u duidelijk hebt benadrukt, gaat het om een positieve evolutie. De kwalitatieve plannen met betrekking tot gelijke kansen zijn belangrijk en de universiteiten vullen die plannen zelf goed in. De VLIR beschikt over een aanpak en een methode hiervoor. De VLIR zet een actieplan op, maar wellicht zal het nodig zijn erop aan te dringen dat alle universiteiten een tandje bij steken in de uitrol van hun plan. Ze moeten op dat vlak een stuk voluntaristischer zijn.

De voorzitter: De heer Bogovic heeft het woord.

Franc Bogovic (Open Vld): Voorzitter, ik wil graag iets nuanceren. Er is me een extra rapport van de Jonge Academie onder ogen gekomen, waarin staat dat het inlopen van die achterstand relatief beperkt blijft. Uit de cijfers blijkt dat de instroom meer genderneutraal is. Vorig jaar was 38 procent van de nieuwe proffen vrouwen. Het inlopen van de achterstand blijft echter relatief beperkt en dus is het probleem groter dan op basis van de eerste berichtgeving, bijvoorbeeld van afgelopen maandag, is geschetst.

Minister, in een tijd waarin de studentenpopulaties doorgaans voor de helft en in sommige richtingen zelfs voor meer dan de helft uit vrouwen bestaan, gaat het er niet zo maar om mannen door vrouwen te vervangen. Het gaat erom meer ambitie te hebben met betrekking tot de rol van de vrouw in onze universiteiten en in de overheid. Welke initiatieven kunt u nemen om die achterstand effectief in te halen en om meer ambitie te hebben met betrekking tot de rol van de vrouw?

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Minister, ik denk dat u het met me eens bent dat mannen en vrouwen gemiddeld even slim zijn en dat we de best mogelijke universiteiten willen. Als we van die twee punten vertrekken en vaststellen dat er aan de top van die universiteiten meer mannen dan vrouwen als prof werken, betekent dit dat we niet de best mogelijke universiteiten hebben en dat we talent verspillen. Blijkbaar kunnen sommige vrouwen niet naar die topfuncties doorstoten. Daar moet verandering in komen.

Ik hoor het u graag zeggen: er is een kentering, een beweging. Dat is waar, maar als we aan dit tempo verder gaan, zijn we nog wel een paar decennia bezig vooraleer we gelijkheid hebben en dat is jammer. We hebben de tijd nu, we moeten daar nu op inzetten. Dus de universiteiten zullen meer maatregelen moeten nemen.

U zegt terecht dat het hem vooral zit in die doorstroom naar de hogere functies. U zegt dat vrouwen vaak minder postuleren enzovoort. Ik heb zelf het plezier gehad om vijf jaar onderzoek te doen naar dit thema. Daaruit bleek dat we misschien de methodes moeten veranderen en op een andere manier moeten selecteren. Hebt u ter zake nog plannen om vrouwen meer uit hun kot te halen en hun talenten meer in de kijker te zetten?

De voorzitter: Mevrouw Maes heeft het woord.

Lieve Maes (N-VA): Door te erkennen dat er impliciete vooroordelen bestaan, zetten we natuurlijk een eerste stap in het bewustwordingsproces. De lancering van die toolbox is dan ook een lovenswaardig initiatief. Het is daarnaast ook wel

zo dat de vrouwen zelf ook moeten opkomen voor hun talenten en als succesvol rolmodel moeten fungeren. Soms moeten ze ook actief worden gestimuleerd om bijvoorbeeld als expert duiding te geven in de pers. De expertendatabank, een initiatief van Binnenlands Bestuur, is een mooi voorbeeld en een mooi instrument hiervoor.

Als het inderdaad zo is dat er minder vrouwen kandideren voor 'postdoc-mandaten' en voor ZAP-functies (zelfstandig academisch personeel), hoe gaat u dan vrouwen stimuleren om dat wel te doen?

Minister Hilde Crevits: Collega's, er zijn twee luiken. Voor de bewustmaking verwijs ik heel graag naar de campagne die een paar dagen geleden gelanceerd is. Het feit dat wij hier een actuele vraag hebben en dezelfde bezorgdheid over de alle partijen heen, is uiteraard heel positief, maar het gaat ook om een cultuurverandering die moet gebeuren. Dat staat ook heel duidelijk in de campagne.

De toolbox 'Wetenschap=M+V+X', mevrouw Van den Brandt, kan zeer goede aanzetten geven tot een andere aanpak. Het kan inderdaad zo zijn dat de manier van selecteren meer mannen dan vrouwen aantrekt.

We moeten ook niet flauw doen. Het feit dat er minder vrouwen kandideren kan ook andere oorzaken hebben. Het kan zijn dat men denkt: het zal toch niet voor ons zijn gelet op de cultuur. Het kan zijn dat men meent de ambitie niet te moeten hebben. Dus we moeten daar ook niet te gemakkelijk overheen gaan. We moeten goed onderzoeken hoe het komt dat men zich minder vaak kandidaat stelt. Wat zijn de hinderpalen dan? Het kan ook het vervolgtraject zijn dat voor hinderpalen zorgt. Daar vind ik persoonlijk nog te weinig voedingsbodem om nu gericht actie te kunnen ondernemen.

De universiteiten zelf zijn zich daar absoluut van bewust. We willen graag dat ze gendervriendelijk zijn in alle richtingen. Ze hebben een eigen plan. Daar is ook veel meer aandacht voor dan vroeger. Vroeger was het gewoon zo. Maar nu beseft men dat als men het niet goed doet inzake postdocs of ZAP's, dit niet goed is voor het imago. De aandacht die er nu voor is, zal er ook wel voor zorgen dat er stappen worden gezet.

De BOF-evaluatie, mevrouw Segers, doen we volgens de traditie op een gedragen wijze met de universiteiten. Het zal nu niet anders zijn. Minister Muyters en ik zijn de evaluatie aan het afwachten. Dan moeten we bekijken hoe men wil omgaan met die diversiteits sleutel, of dat het verschil kan maken, ja of neen.

Sowieso vraagt het een genderneutrale aanpak inzake de organisatie en het verloop van de procedures. We hebben het al gehad over de publiciteitsdruk, die ook wel heftig kan zijn en die misschien op vrouwen met jonge gezinnen of met gezinsuitbreiding in hun hoofd een negatieve impact kan hebben. Ik wik mijn woorden, maar er kunnen zaken zijn die obstakels vormen en die moeten we wegnemen omdat we anders ten eeuwigden dage, mijnheer Bogovic, in dezelfde situatie zullen blijven zitten.

Dus moeten we goed bekijken waar de hindernissen zitten, open en onbevangen. We moeten ze proberen weg te nemen. We moeten aan elke universiteit vragen dat zij haar aanwervings- en benoemingenbeleid genderneutraal maakt. Dat moet gebeuren zowel in procedures als in de manier van uitvoering, mevrouw Van den Brandt. Mevrouw Maes, we moeten ook bekijken hoe het komt dat vrouwen zich minder vaak kandidaat stellen.

Wat zijn daar precies de oorzaken van? We denken dat we dat weten, maar het zou kunnen dat er ook verrassingen bij zitten, en die moeten we uiteraard ook aanpakken.

Mevrouw de Bethune, in de hogescholen is de toestand toch wel anders. Daar zien we veel meer vrouwen. Ze hebben natuurlijk een ander statuut. Het is misschien ook interessant om de vergelijking te maken om te weten te komen hoe het komt dat er aan de hogescholen veel meer vrouwen zitten. De publicatiedruk leeft daar misschien iets minder sterk. Ik vind het wel goed om binnen de Vlaamse Universiteiten en Hogescholen Raad (VLUHR) te kijken of er al dan niet parallellen te trekken zijn, want uw opmerking is uiteraard terecht. Sowieso is de situatie er wel een beetje anders. De publicatiedruk zou mee een oorzaak kunnen zijn waarom vrouwen zich misschien minder kandidaat stellen.

We kunnen dit niet onder de mat vegen, want ik ben er als geen ander van overtuigd dat vrouwen en mannen dezelfde capaciteiten hebben.

Het is ook interessant om de situatie tussen de faculteiten te bekijken, omdat daar ook enorme verschillen zijn. Binnen een universiteit zijn er faculteiten met heel veel vrouwen en faculteiten zonder vrouwen. Het is voor mij interessant om daar een diepte-analyse van te maken, want het brute cijfer zegt niets over mogelijke maatregelen. Als duidelijk is in welke faculteiten er heel veel vrouwen zijn, kunnen we daar misschien nuttige zaken uit afleiden.

Katia Segers (sp.a): Goed dat u verwees naar de publicatie- en andere druk. Dat is eigenlijk het debat ten gronde. We zullen dit ooit moeten voeren, maar het is echt gelinkt aan het herdenken van het financieringssysteem van het hoger onderwijs.

Cultuurverandering gaat traag. Het is een zaak van cultuur en het gaat heel traag. Het gaat té traag. In Nederland heeft men in 2017 berekend dat men pas in 2048 tot gelijkwaardigheid zou komen. Dat is echt te lang. Daarom is er beslist om honderd nieuwe proffen aan te werven dankzij een extra investering vanuit de overheid, namelijk met het Johanna Westerdijkfonds. Zij was de eerste vrouwelijke hoogleraar.

Onze oproep is om heel drastisch te zijn. Wij zijn er voorstander van om binnen vijf jaar een op drie proffen vrouwelijk te laten worden. U moet de universiteiten echt oproepen om daar een ambitieus plan voor op te stellen en u moet ze financieel ondersteunen om dit te realiseren. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Chris Janssens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de plannen om de autosnelwegen in Brussel om te vormen tot 'stadsboulevards' en de gevolgen hiervan voor Vlaanderen

ACTUELE VRAAG van Karl Vanlouwe aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de omvorming van de A12 en E40 tot stadsboulevards op Brussels grondgebied

ACTUELE VRAAG van Karin Brouwers aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de omvorming van de E40 en A12 tot stadsboulevards op Brussels grondgebied

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, dagelijks rijden er 75.000 pendelaars Brussel binnen via de A12 en de E40. Vorige week heeft de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest beslist om die autosnelwegen te herklasseren

voor de enkele kilometers op hun grondgebied tot een 'stadsboulevard'. We hebben het daar al dikwijls over gehad wat de E40 betreft. Op termijn zal men daar gaan van zes naar drie rijstroken. Op de A12 horen we nu dat men zou gaan van drie naar twee rijstroken. Dat beperkt natuurlijk de mogelijkheden voor het verkeer om Brussel binnen te rijden.

Daar zijn al heel wat reacties op gekomen. In de pers hebben we kunnen vernemen dat er als enig alternatief ergens een overstapparking zal komen aan de A12. Maar ja, die ligt er nog lang niet. U hebt er zelf ook al op gealludeerd. De Unie van Zelfstandige Ondernemers (UNIZO) en het Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka) hebben al gezegd dat het zonder alternatieven alleen maar moeilijker wordt voor pendelaars om Brussel te bereiken.

Ook Touring heeft nog altijd vragen bij de weerslag die dit allemaal zal hebben op de filevorming op Vlaams-Brabants grondgebied en heeft dan ook gevraagd om een proefopstelling. Daar is in het verleden ook al het een en ander over gezegd. De laatste keer dat u het daarover had, was in november en toen zei u dat zo'n proefopstelling misschien niet nodig is, zolang de administraties maar goed samenwerken. Ondertussen blijkt dat allemaal toch niet zo te vlotten, te merken aan uw reacties. Wat gaat u als minister doen? Hoe gaat u ervoor zorgen dat de Vlaamse pendelaars onze hoofdstad vlot kunnen bereiken?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, als je de automobilist maar lang genoeg pest, dan zal hij de wagen van armoede uiteindelijk wel aan de kant laten staan. Dat lijkt zo'n beetje het mobiliteitsmotto van links te zijn, zeker als je het nieuwe initiatief van Pascal Smet bekijkt.

Als je vanuit Vlaanderen Brussel via de A12 wilt binnenrijden, zal je geconfronteerd worden met minder rijstroken en met een maximumsnelheid die daalt van 120 naar 50 kilometer per uur, met steeds meer en steeds langere files tot gevolg. Bovendien zullen al die maatregelen ook nog eens op korte termijn worden ingevoerd, blijkbaar zonder overleg met het Vlaamse Gewest.

Ik geef het voorbeeld dat ik het beste ken: vanuit Limburg over de E40 naar Brussel rijden. Op een doorsnee ochtend sta je als Limburger tijdens de spitsuren nog altijd stil in Lummen, Aarschot, Leuven, Heverlee en elke vierkante centimeter van het Brussels grondgebied, maar nog langer en nog meer dan vandaag het geval is.

Als een Brussels socialistisch minister zo'n drastisch voorstel lanceert, dan zou je toch mogen verwachten dat daar meteen alternatieven tegenover staan, maar die zijn er niet. Er is geen parking aan de rand, waar mensen hun auto kunnen achterlaten. Er zijn geen overstapplaatsen naar het openbaar vervoer en er is bovendien geen enkele garantie dat het Brusselse openbaar vervoer die duizenden extra reizigers zal kunnen opnemen. Daarom, minister, zou ik van u graag weten welke initiatieven u neemt tegen deze Brusselse pestmaatregelen.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Voorzitter, minister, vorige week werden we eigenlijk voor voldongen feiten geplaatst. Minister Smet – we kennen hem ondertussen wel – is zowat de minister van Aankondigen en Leuke Ideeën. Hij lanceert hippe ideeën en je zou natuurlijk kunnen zeggen: 'Minder verkeer in Brussel, wie kan daar nu tegen zijn?'

Dit is echter Brussel, de hoofdstad van dit land. Heel wat pendelaars komen met de trein en het openbaar vervoer naar Brussel, maar dus ook met de wagen. Ik

woon aan de westelijke kant, de Keizer Karellaan. De A12, komende van het noorden, en de E40, komende van het oosten, zijn belangrijke toegangswegen waar ongeveer 75.000 pendelaars dagelijks gebruik van maken. We willen toch nog altijd dat deze hoofdstad behouden blijft?

Ik stel niettemin vast dat we echt voor voldongen feiten geplaatst worden. Minister Smet zegt: 'We gaan dat hier veranderen en stadsboulevards maken, geen autostrades meer. We gaan van zes naar vier rijstroken op de E40 en van drie naar twee op de A12. We gaan alles versmallen. We krijgen minder verkeer en iedereen zal zich maar moeten aanpassen. We gaan dat heel snel doen, op heel korte termijn.'

Ik weet dat u tijdens commissievergaderingen ten aanzien van collega Parys al geantwoord hebt dat we moeten zorgen voor randparkings en andere maatregelen moeten nemen, maar ik stel inderdaad vast dat Pascal Smet dit gewoon aankondigt en dat de Brusselse Regering beslist zonder overleg met u, het Waalse Gewest, de provincie of de steden en gemeenten die mogelijk getroffen zouden zijn. Ik stel mij dan ook de vraag wat de stand van zaken nu eigenlijk is. Zit hier misschien meer achter, zaken die wij mogelijk niet weten en die Pascal Smet misschien ook niet aan u vertelt?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: In 2016 is de versmalling van de E40 voor het eerst ter sprake gekomen. Toen was er nog geen sprake van de A12, maar daar kom ik straks op terug. Er is toen onmiddellijk contact geweest tussen de verschillende administraties en men heeft zowel aan Vlaamse als aan Brusselse zijde bepaalde verkeersmodellen losgelaten op de mogelijke consequenties van die maatregelen.

Daarbij heeft men vastgesteld dat misschien ten aanzien van de E40 zelf de impact beperkt zou blijven maar dat er ten aanzien van het onderliggende wegennet wel consequenties zouden zijn. Het gaat dan heel concreet over de N22, de N2, de R22 en de N226. Ik heb dan ook gevraagd om, indien Brussel dergelijke maatregelen wil doorvoeren, een proefopstelling te hanteren. De concrete impact van die maatregelen op het onderliggende wegennet kun je niet met verkeersmodellen definiëren, dat moet empirisch worden vastgesteld. Vandaar de vraag om een proefopstelling te hanteren en die vervolgens te evalueren. Anders heeft het geen zin om de maatregel aan te passen aan de gevolgen die blijken uit die proefopstelling. Dat lijkt me de evidentie zelf. Ik blijf herhalen dat dit ons uitgangspunt blijft.

Wat de timing betreft, is er wel een groot verschil. Wat de E40 betreft, wil men tegen de zomer bepaalde maatregelen nemen en komen tot een gefaseerde verlaging van de snelheid, van 120 kilometer per uur naar 90, 70 en 50 kilometer per uur in de tunnel of vlak voor de tunnel.

Wat de A12 betreft, ligt de timing veel verder. Ik begrijp dat men daar van de impact nog geen enkele notie heeft. Ik lees nu wel dat sommige experts zeggen dat de file die vandaag aan Troon en verderop staat een beetje zal worden ontlast en opschuiven naar de A12, maar er zal ongetwijfeld ook een terugslageffect zijn. Men tast daar alleszins nog in het duister, heb ik begrepen, en men spreekt daar over een timing van drie tot vijf jaar. We zijn dus nog niet aan de nieuwe patatjes. Dat zou ook gepaard gaan met de aanleg van een parking.

We moeten ons in eerste instantie zorgen maken over de impact van de maatregel die rond de zomer zou worden genomen. Het is me nog altijd niet duidelijk of er al dan niet een proefopstelling komt, daar wil ik echt wel een definitieve bevestiging van. We herhalen ook de vraag om samenwerking. Wij hebben er aan onze kant voor gezorgd dat De Werkvennootschap, de overheidsinstantie die we hebben opgericht in het kader van alle werken rond de Ring rond Brussel en dus niet alleen

de 20 kilometer werken aan de weginfrastructuur maar ook de 60 kilometer fietspaden en de 60 kilometer nieuwe traminfrastructuur, voortdurend samen zit en voortdurend de Brusselse administraties uitnodigt, alsook de Brusselse gemeenten van heinde en verre die een impact zouden kunnen ondervinden van die werken. Bij ons staat de deur wagenwijd open. Ik hoop dat we groen licht krijgen in verband met onze vraag om een proefopstelling en de evaluatie daarvan. Dat zal zeer belangrijk zijn, ook voor de verdere samenwerking in de toekomst.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. De E40 is op dit moment het meest cruciaal omdat daar al voor de zomer een aantal dingen kunnen gebeuren. Het aantal rijstroken – en ik heb me daarnet vergist – gaat van zes naar vier. Ik geloof ook niet dat men dat meteen wil doen, maar men is nu wel al bezig die borden te zetten. Ik denk dat de meesten hier vandaag met de wagen zijn. Ik heb dan ook gezien dat er al een bord van 50 staat vlak voor de tunnels. Men is dat dus volop aan het uitrollen. Het proefproject is vooral nodig om te zien wat de vermindering van het aantal rijstroken teweeg zal brengen.

U hebt op 16 januari een brief gekregen van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering over haar plannen, met als doel de reactie van Vlaanderen daarop te krijgen. Wij weten dat daar nooit reactie op gekomen is en dat is toch wel een beetje spijtig. Zult u nu alsnog schriftelijk reageren, zult u samenzitten met uw collega Pascal Smet? Komt er nog overleg? Wij kaarten hier al jaren aan dat het overleg ondermaats is.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, een Limburger die naar Brussel wil rijden, en dat is ongeveer 100 kilometer, moet vrijwel de helft van zijn rijafstand stapvoets doen. Voor alle duidelijkheid, als men in Brussel denkt dat hij die laatste kilometer file zal overbruggen door de auto aan de kant te laten staan en dan nog eens tijd te verliezen aan het openbaar vervoer, dan vergist men zich. De oplossing die men vanuit Brussel voorstelt, is er dus helemaal geen, niet voor de mobiliteit en niet voor de luchtkwaliteit. Wat mobiliteit betreft: er zullen meer files zijn en de files zullen langer zijn. Wat de luchtkwaliteit betreft: hoe meer auto's in de file, hoe meer CO₂-uitstoot en hoe slechter dus voor de luchtkwaliteit. Bovendien is er tijdverlies voor pendelaars en economisch verlies voor onze bedrijven. Als u dan vraagt om overleg, dan vind ik dat heel sympathiek, maar ik zou van een assertieve Vlaamse Regering toch ook graag willen horen wat u doet als deze Brusselse Regering doorgaat met deze pestmaatregelen voor Vlaanderen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Karl Vanlouwe (N-VA): Ten aanzien van collega Brouwers zou ik het volgende willen zeggen. Overleg? Inderdaad, er is heel wat briefwisseling geweest over en weer, er is overleg over heel wat initiatieven, zoals de fietssnelwegen, zoals de verbreding van de ring. Maar misschien had u ook even kunnen overleggen met uw partijgenoot in de Brusselse Regering om ervoor te zorgen dat die maatregel in verband met de E40 en de A12 niet zomaar werd opgelegd.

Verder heb ik toch wel enige bedenkingen. Ik heb wat opzoekingen gedaan met betrekking tot de E40. Er is inderdaad het hele Reyerscomplex, waar nu grote werkzaamheden bezig zijn. Daar is sprake van het masterplan E40-Parkway. Indien men daadwerkelijk zou gaan van zes naar vier rijstroken, komt daar anderhalve hectare vrij.

Ik lees dan op de website – iedereen zou dat eens moeten doen – dat er sprake is van woongelegenheden, ongeveer 2500 nieuwe woningen, en ongeveer 60 nieuwe bedrijven en kantoren die daar zouden worden gebouwd. Dan vraag ik me persoonlijk af, en die vraag richt ik ook aan u, of het hier daadwerkelijk over een verbetering van de luchtkwaliteit, over mobiliteit gaat. Of gaat het hier eigenlijk over immobiliën in het belang van een paar makelaars?

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

Marino Keulen (Open Vld): Voorzitter, collega's, minister, ik denk dat vooral de handelswijze niet datgene is wat wij verstaan onder 'samenwerkings-federalisme'. Ondertussen zitten we uiteraard nog altijd met de hinder door het sluiten van de tunnels wegens instortingsgevaar. In plaats van verwijten over en weer denk ik dat we het best heel snel met elkaar rond te tafel gaan zitten. Brussel moet misschien die piste van de proefopstelling overwegen en ondertussen ook alle flankerende maatregelen operationaliseren. Dan denk ik dat het inderdaad al met al kan meevallen. Uiteraard moet je een ander ook gunnen wat je zelf wil, en dat is verkeersleefbaarheid, verkeersdoorstroming en verkeersveiligheid. Maar je doet dat inderdaad niet door te zeggen 'het is knikken en slikken', want dan kom je in het conflict en kom je zeker niet tot oplossingen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Elke Van den Brandt (Groen): Collega's, het leefbaar maken van Brussel, gezonde lucht krijgen, dat is dringend, dat is belangrijk. Autosnelwegen die dwars door woonwijken lopen, zijn niet meer van deze tijd. Er moeten dus keuzes worden gemaakt. Groen steunt de keuzes die worden gemaakt. Ze zullen stap voor stap worden ingevoerd. In plaats van ons daartegen te verzetten, moeten we samenwerken om oplossingen, alternatieven aan te bieden. Het Brabantnet en de trams moeten er sneller komen in plaats van de vertraging die er nu is, met overstapparkings op Brussels, maar ook op Vlaams grondgebied.

Collega's, in plaats van hier de Brusselse Regering als vijand te nemen, schiet uw pijlen op de federale overheid, die 3 miljard euro heeft bespaard op de NMBS. Daardoor hebben we minder treinen hebben, terwijl we net meer, comfortabele en stiptere treinen nodig hebben. Het Gewestelijk Expresnet (GEN) is nog steeds niet operationeel zoals het moet. Laten we daar dus werk van maken, hand in hand, al die regeringen samen, om alternatieven aan te bieden zodat de autodruk in Brussel kan worden verminderd, want dat is nodig voor de meer dan een miljoen mensen die daar wonen. *(Applaus bij Groen)*

Minister Ben Weyts: Ik wil natuurlijk niet dramatiseren als het gaat over de gevolgen als we het enkel hebben over de E40. Ik hoor de heer Janssens dat al zeggen. Hij kent de gevolgen allemaal al. Mijnheer Janssens, u hebt vanuit uw verkeersexpertise uw modellen erop losgelaten en u weet dat al. Ik zou daar niet in overdrijven. Ik wil gewoon vooral zien wat de gevolgen zullen zijn voor ons onderliggende wegennet in Vlaams-Brabant. Dat is het belangrijkste. Net daarom onze vraag naar een proefopstelling en ook een aanpassing, desgevallend, van de maatregel in functie van wat een en ander ons leert.

Mevrouw Van den Brandt, u hebt het over een autosnelweg door een woonwijk en zo. Ik weet niet of u die situatie daar enigszins kent, maar heel veel mensen wonen daar niet, hoor, niet langs de A12 en niet langs de E40. Er zijn ook experts die zeggen dat dat heel goed is voor de zwakke weggebruikers, voor de fietsers en voetgangers. Het is een autosnelweg, hé. Voetgangers en fietsers komen daar gelukkig niet al te veel. En daar woont ook niet al te veel volk. Vergewis u eens van de plaatselijke toestand alvorens grote uitspraken te doen.

Mevrouw Brouwers, over dat bord van 50 kilometer per uur: u komt regelmatig vanuit het Leuvense Brussel binnengereden via die weg, het is al heel lang dat je daar maar 50 kilometer per uur mag rijden. U weze dus gewaarschuwd voor controles. U zult uw snelheid moeten aanpassen.

Wat betreft het overleg: ik heb daarnet al herhaald dat we net onze deur hebben opengezet inzake De Werkvennootschap, waarbij we alle Brusselse gemeenten uitnodigen en we ervoor zorgen dat er regelmatig overlegmomenten zijn met alle

Brusselse administraties, ook op technisch niveau. We hebben zelfs de intentie opgenomen om in het kader van de vervoerregio Vlaamse Rand ook de MIVB en Brussel Mobiliteit als adviserende leden op te nemen. Hoe open kun je zijn? Ik gooi geen steen naar wie dan ook, maar onze eigen openheid en bereidheid tot samenwerking is toch redelijk exemplarisch.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, het is een beetje jammer dat er misschien niet op die brief van 16 januari... *(Opmerkingen van minister Ben Weyts)*

Wij vernemen dat dat niet zo was, maar goed. Daar had u dan meteen kunnen vragen of die proefopstelling er komt en had u vandaag misschien al kunnen zeggen of die er nu al dan niet komt.

Als u spreekt over Brusselse gemeenten, hebt u het dan ook over gemeenten zoals de Vlaams-Brabantse gemeenten Zaventem en Tervuren, waar er wat extra verkeer zou kunnen komen als die versmalling er ooit komt? U wijst heel terecht naar de effecten op het onderliggende wegennet, maar is het dan ook niet nodig om de gemeenten van Vlaams-Brabant die daarmee te maken zullen krijgen, te betrekken in al die projecten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? U zegt dat u praat met de Brusselse gemeenten, maar ik denk dat we daarover ook moeten overleggen met gemeenten als Zaventem en dergelijke, want zij dreigen wel de dupe te worden van het verkeer dat zal overlopen naar bijvoorbeeld de N2.

Chris Janssens (Vlaams Belang): Minister, met uw uitspraak dat we vanuit Limburg niet moeten dramatiseren, zal ik u ongetwijfeld nog kunnen confronteren wanneer deze maatregelen uitgevoerd worden. Maar los daarvan, denk ik dat Pascal Smet niet geïnteresseerd is in de mobiliteitsbelangen van Brussel en zeker niet in die van Vlaanderen. Ik denk dat hij met dit dwaze voorstel vooral geïnteresseerd is in de electorale belangen van zichzelf. Het enige dat men in Brussel nog graag in hoge snelheid en in hoge mate vanuit Vlaanderen ziet aankomen, zijn de centen. Als men daartegenover alleen maar pestmaatregelen kan plaatsen voor Vlamingen, dan denk ik dat het tijd wordt om die geldkraan voor Brussel dicht te draaien. Dan kunnen we dat uitgespaarde geld tenminste investeren in ons eigen openbaar vervoer. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, er hangt inderdaad een bepaald electoraal geurtje aan wanneer ik de voorstellen van Pascal Smet hoor, die heel utopisch zijn.

Mevrouw Van den Brandt, er is inderdaad geen woonwijk. Vanaf Zaventem tot aan de Reyerssite zijn er aan beide kanten niets anders dan bedrijven. Het komt erop neer het verkeer te herleiden om daar inderdaad woongelegenheden en bijkomende kantoren te bouwen. Dat is de realiteit. Men wil daar inderdaad gaan bouwen. Ik vraag me nog altijd af waarover het nu gaat. Gaat het nu echt over het verbeteren van de leefbaarheid of gaat het eigenlijk om het dienen van bepaalde persoonlijke belangen, naast de electorale belangen van minister Smet?

De grootste roepers over samenwerkingsfederalisme zijn soms diegenen die eigenlijk het blokkeringsfederalisme in stand houden, want het overleg dat absoluut noodzakelijk is, is er in deze twee dossiers niet geweest.

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Lode Ceyskens aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het inschatten van het veiligheidsrisico bij de locatiekeuze van trajectcontroles

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

Lode Ceyskens (CD&V): Minister, snelheid is nog altijd een van de belangrijkste oorzaken van dodelijke ongevallen. Daarover zijn we het eens. Trajectcontrole is een goede manier om snelheid te handhaven. Daarover zijn we het ook eens. Waar ik wel vragen bij heb – en ik heb daar al eens een vraag over gesteld – is de manier waarop we bepalen waar we een trajectcontrole inplanten. Het liefst zouden we dat natuurlijk over heel Vlaanderen doen, op elke weg waarvan we vinden dat er te snel gereden wordt, maar dat is op dit moment onbetaalbaar. Er moeten dus keuzes worden gemaakt.

Ik heb u hier midden vorig jaar eens over bevraagd, omdat ik begrepen had dat de gemeentes niet geconsulteerd waren en omdat ik van verscheidene politiezones gehoord had dat ze daarin niet gekend waren. Ik heb u toen de vraag gesteld over die trajectcontroles, en u hebt gezegd: 'Als wij aan al die gemeentes en al die politiezones moeten gaan vragen waar die trajectcontroles moeten komen, dan gaan we een opbod krijgen over waar die moeten komen. Daar gaan we nooit uit komen. Trouwens, wij betalen die trajectcontroles voor de volle 100 procent. En wie betaalt, die bepaalt. Wij baseren ons voor die trajectcontroles op de 'floating car data' en op ongevallenstatistieken.'

Er zijn nu weer een aantal trajectcontroles bij gekomen. Ondertussen zijn er 25 operationeel in heel Vlaanderen. 4 daarvan zijn in Limburg, waarop ik dan meteen de kritiek lees dat die in Hechtel volledig door het bos loopt. Ik heb u daarnet horen zeggen: 'Doe geen uitspraken voordat je eens ter plaatse bent gaan kijken.' Dat ben ik helemaal met u eens. Ik ben dus eens gaan kijken aan de eerste trajectcontrole in Limburg, de Wagemanskeel. Ik heb er een foto van meegebracht. Ik had nog een hele tijd kunnen blijven staan om daar ook een mooie video van te maken. Dat is een weg die door het bos loopt, waar eigenlijk helemaal geen verkeer passeert. En iedereen zegt: 'Wij kunnen 20 andere wegen aanhalen voor veel betere trajectcontroles.'

Minister, hoe gaat u ervoor zorgen dat in de toekomst het veiligheidsrisico meer meespeelt in de bepaling van de trajectcontrole?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Wat was de situatie vroeger? Vroeger betaalden wij vanuit de Vlaamse overheid 50 procent voor die trajectcontroles en de lokale overheden en politiezone de andere helft. Vervolgens werd er gediscussieerd, in sommige gevallen zeer lang, over de precieze locatie van die trajectcontroles. Dat heeft geleid tot discussies van in sommige gevallen meer dan drie jaar, waarna er uiteindelijk nog niets tot stand kwam.

Daarom heb ik gezegd dat we het zouden omdraaien: wij gaan 100 procent financieren en wij gaan inderdaad aanduiden waar die trajectcontroles komen, op basis van objectieve data. Enerzijds zijn er de ongevallenstatistieken. En dan gaan we kijken naar de 'floating car data', waarbij we data gebruiken uit de zwarte dozen van wagens, aangevuld met data van gsm-operatoren. Zo kunnen we een rangschikking maken van de tracés met heel veel ongevallen. Vervolgens gaan we kijken of je op die tracés gemiddeld genomen ook kunt vaststellen dat de maximale snelheid er wordt overschreden. En zo komen we tot een prioritering.

We kijken dan niet of er langs die baan huizen of bomen of wat dan ook staan. We bekijken gewoon objectief of er veel ongevallen zijn en of men van die ongevallen redelijkerwijs kan aannemen dat ze vooral gebeuren door overmatige snelheid. Dat zijn de objectieve gegevens. En het is mogelijk dat dat door bos loopt, want bewoning heeft altijd een snelheidsverlagend effect. Het is dus niet onlogisch dat er overdreven snelheid wordt toegepast in stukken die door een bos lopen. Ik ken die casus nu niet, maar er lijkt mij enige logica mogelijk te zijn.

We zijn nu bezig met de aanduiding van twintig trajectcontroles per jaar. Er zijn inderdaad sommige gemeentebesturen die ter zake tegenwerken. Gelukkig is dat een zeldzaamheid, en geen voorbeeld dat navolging verdient. Wij zullen resoluut doorgaan met het inplanten op zo veel mogelijk plaatsen van trajectcontroles, op basis van zo veel mogelijk objectieve data van ongevallen, gekoppeld aan snelheidsovertredingen.

Lode Ceyskens (CD&V): Minister ik mag hopen dat het niet te veel gemeentebesturen zijn die tegen een trajectcontrole zijn. Er zijn er gelukkig driehonderd die graag meewerken.

Ik wil u graag uitnodigen om dit traject eens mee af te fietsen en dan zult u het met mij eens zijn dat er heel wat andere punten zijn waar het beter kan. U zegt dat u objectieve criteria gebruikt – en ik ben het met u eens –, alleen zijn die vandaag onvolledig. Wat doet u? U meet de te hoge snelheid en neemt de ongevallenstatistieken. Navraag bij een politiezone kan ook al veel leren over de achtergrond van die ongevallen. Hebben ze met snelheid te maken? Er zijn ook nog andere achtergronden. Minister, u zult het mij eens zijn dat er ook andere veiligheidsrisico's zijn zoals oversteekplaatsen, scholen enzovoort. U bent het toch met mij eens dat wij objectief moeten zoeken naar die weg waar het veiligheidsrisico het hoogste is om daar een trajectcontrole in te planten. Dan is het belastinggeld goed besteed. We moeten zoeken naar de meest objectieve methode, en die is vandaag onvolledig. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

Marino Keulen (Open Vld): Het overleg met de gemeenten, maar ook met de politiezone, is van cruciaal belang. Ik kan alleen maar getuigen van de praktijk met de N77 in Lanaken. We hebben met de diensten van AWV samengezeten en gevraagd om dit voorlopig on hold te zetten omdat we bang zijn voor sluipverkeer op de zogenaamde Bessemerweg. Eerlijk gezegd, dat overleg met de gewestelijke diensten was voorbeeldig: de politiediensten samen met de gemeente en AWV rond de tafel om met gedragen voorstellen te komen, die uiteindelijk uitmondten in meer verkeersveiligheid.

Ik heb dus een andere ervaring dan die die collega Ceyskens schetst en die op bepaalde plaatsen misschien wel klopt. Ik heb dus een andere ervaring.

Minister Ben Weyts: Mijnheer Ceyskens, ik heb u net het antwoord gegeven. We doen dat op basis van een koppeling. We nemen het aantal ongevallen waarmee we een rangschikking maken. Vervolgens projecteren we en gaan we na of op al de aangeduide tracés de maximale snelheid wordt overschreden. Daaruit kun je logischerwijze toch enig verband detecteren tussen het aantal ongevallen en snelheidsovertredingen. Er is meestal een causaal verband. Op basis daarvan komt men tot een prioritering. Omdat het objectief is, kijkt men niet of er in de omgeving bewoning is en of er bomen staan. Er is geen criterium. Men doet het net objectief. Wat u voorstelt, is net een subjectieve aanpak. U zegt dat we moeten kijken naar de lokale ideeën en hoe men dat wil gebruiken in functie van eventuele doorstroming of andere elementen. Dat is net een subjectivering van een en ander. Ik vind het nog altijd het meest correcte om uit te gaan van objectieve data zoals we die vandaag voorhanden hebben. Ik denk dat in de huidige stand van de wetenschap de 'floating car data' wel heel betrouwbare gegevens zijn.

Lode Ceyskens (CD&V): Minister, zal ik u eens uitleggen wat het verschil is tussen onze redeneringen? U redeneert vanuit de auto, vanuit de overdreven snelheid van de auto. Wij redeneren vanuit de risico's voor elke weggebruiker. Ik vind wel degelijk dat als er voetgangersoversteken zijn, als er fietsovergangen zijn, als er fietspaden zijn die kruisen, we daar rekening mee moeten houden. U

hebt driehonderd bondgenoten in Vlaanderen, zijnde de driehonderd Vlaamse gemeenten om mee te overleggen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

HULDE

De voorzitter: Dames en heren, ik vraag even uw aandacht voor de volgende dienstmededeling. De heer Eddy Himschoot is lid van de parlementaire wacht van ons parlement. Hij heeft ons elf jaar gediend, dag en nacht. Hij staat daar op de tribune. Hij is van afkomst van Oost-Vlaanderen, maar woont in de mooie gemeente Genk. Binnen dit en vier werkdagen gaat hij met pensioen. Ik zou hem toch een applaus willen geven. (*Applaus*)

De mensen van de militaire politie zijn toch eigenlijk wel een beetje onze kindjes hier. Dat mogen we toch zeggen.

ACTUELE VRAAG van Peter Persyn aan Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het zorgbudget en leefloon voor ouderen met een zorgnood

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

Peter Persyn (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, dit weekend vernamen we dat bepaalde leefloners, die in aanmerking komen voor het zorgbudget voor ouderen met een zorgnood – de vroegere tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden (THAB) – wel eens van de wal in de sloot zouden kunnen belanden. Door onvolmaaktheden in de regelgeving zou dat zorgbudget namelijk afgetrokken worden van hun leefloon. We vinden dat natuurlijk een beetje vreemd omdat bij de bepaling van de toekenning en van de hoogte van het zorgbudget al gekeken wordt naar de inkomensgrenzen. Ook is er op federaal niveau een KB maatschappelijke integratie waarbij bijvoorbeeld de Vlaamse zorgpremie niet meetelt voor de middelentoets voor het leefloon.

Collega's, het leefloon, pensioenen, inkomensgarantie voor ouderen: dat zijn nog federale materies. Het zorgbudget – of de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden – is met de zesde staatshervorming naar Vlaanderen overgeheveld. Minister, u hebt dat keurig ingekanteld in onze Vlaamse sociale bescherming. Maar we zien dat dat toch voor conflicten zorgt. We hebben uit de media begrepen, minister, dat u overleg plant met uw federale collega om uit deze impasse te geraken. Vandaar deze vraag. Wanneer vindt dat overleg plaats? Welke uitwegen ziet u voor deze impasse?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Collega, dat overleg zal volgende week plaatsvinden, denk ik. Ik wil toch benadrukken dat het leefloon en het bepalen van de voorwaarden met welke tegemoetkomingen al dan niet rekening gehouden moet worden bij de toets van het bestaansminimum, federale bevoegdheden zijn. Het is niet aan ons om daarover te legifereren. Wat de wetten betreft: er is een Belgische wet die daarvoor van toepassing is, met een uitvoeringsbesluit. In dat uitvoeringsbesluit staan inderdaad onder meer de vrijstellingen, de tegemoetkomingen die niet in aanmerking moeten worden genomen bij de toets van het bestaansminimum.

Wij hebben dat ook gelezen. We hebben dan een aantal contacten gelegd om na te gaan wat blijkbaar het issue is. Als ik het goed begrijp, mag de zaak worden opgesplitst in twee, drie elementen. Eerst en vooral is er de vraag op het federale niveau – niet nieuw trouwens – of een integratietegemoetkoming meegerekend moet worden als bestaansminimum om het leefloon te bepalen. Voetnoot: de

meeste mensen die recht hebben op de vroegere tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden – na de zesde staatshervorming een zorgbudget voor ouderen – zitten niet meer in het systeem van leefloon maar hebben een inkomensgarantieregeling als oudere. Bij die inkomensgarantieregeling is in ieder geval dit soort tegemoetkoming uitgesloten. Die wordt niet in rekening gebracht om het bestaansminimum te berekenen.

We zijn dan nagegaan wat daarover de laatste jaren bestaat op federaal vlak. Is een integratietegemoetkoming een vergoeding van kosten? Moet die dus wel of niet meegeteld worden met het bestaansminimum? Blijkbaar was er vroeger ook zo'n debat over de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Ik heb begrepen dat door sommigen aangenomen werd dat je dat wel in rekening moest brengen, omdat het niet tot de vrijstellingen behoorde.

Door de zesde staatshervorming – en niet door onze wetgeving daarover, maar door het feit dat de bevoegdheid inzake de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden overgedragen is aan de deelstaten – is die uitkering een deelstatelijke bevoegdheid geworden. En wij hebben dat dan inderdaad in onze wetgeving ondergebracht in de Vlaamse sociale bescherming.

In onze visie is het eigenlijk relatief simpel. Maar nogmaals, ik spreek met twee woorden, omdat we daar ook niet de bevoegde overheid voor zijn. Er bestaat in het KB een regeling die zegt dat uitkeringen die gebeuren door de deelstaten, letterlijk 'vrijstellingen omvattend de aanrekening van de tegemoetkoming ten laste van de gemeenschappen voor niet-medische hulp en dienstverlening' – zelf sprak u over de zorgverzekering, de vroegere uitkeringen in de zorgverzekering –, uitgesloten worden en niet aangerekend moeten worden op het bestaansminimum.

Wij gaan daar dus met de federale overheid over spreken, om dat uit te klaren. De zesde staatshervorming heeft inderdaad die uitkering wel overgedragen naar de gemeenschappen. In die zin is er toch een logica dat dit voor die enkele gevallen – want er zijn maar een zeer beperkt aantal gevallen van mensen die nog een leefloon hebben op die leeftijd – eigenlijk vergoedingen zijn van niet-medische kosten en dat dat niet zozeer een inkomen is dat bij het bestaansminimum geteld moet worden.

We gaan dat proberen uit te klaren. We hopen dat de federale overheid dan in de nodige communicatie voorziet; niet alleen naar de Vlaamse OCMW's, maar naar alle Belgische OCMW's. Want sinds de staatshervorming stelt diezelfde kwestie zich in heel het land.

Peter Persyn (N-VA): Minister, ik ben blij dat er snel naar een pragmatische uitweg wordt gezocht. Het zorgbudget in Vlaanderen varieert nu tussen 80 en 600 euro per maand, naargelang de zorgzwaarte en volgens een puntensysteem. Dat was traditioneel al zo.

Wij volgen natuurlijk alle media. Ik heb in het weekend een opiniestuk gelezen van uw partijvoorzitter, waarin die pleit voor een zevende staatshervorming, of toch voor een veel homogener bevoegdheidspakket inzake gezondheidszorg en zorg in het algemeen.

Het voorgaande incident is een typisch voorbeeld van wat we in de commissie haast maandelijks meemaken: de bevoegdheidsversnippering van de zesde staatshervorming leidt tot incongruenties en onvolkomenheden in de eerste lijn, in de geestelijke gezondheidszorg, en zelfs in de rusthuissector. Vorige week was er nog het Woonzorgdecreet; de verpleegkundigen vallen onder uw bevoegdheid. U hebt uw afscheid als minister aangekondigd. Kunt u een tipje van de sluier lichten over hoe uw partij tot meer homogene bevoegdheden in de gezondheidszorg en de gewone zorg wil komen?

De voorzitter: De heer Bertels heeft het woord.

Jan Bertels (sp-a): Het moet me van het hart dat de bijkomende vraag toch wel een heel grote bijkomende vraag is.

Het zijn onaanvaardbare situaties. Het gaat hier om de meest kwetsbare, meest zorgbehoevende ouderen, die geen inkomstengarantie voor ouderen hebben. Zij moeten nog voortgaan op het leefloon. Uitgerekend die mensen worden gestraft door een communicatiegebrek tussen twee overheden. Het is niet aan die zorgbehoevende, kwetsbare ouderen om dat op te lossen, maar aan de overheid.

In het kader van de zesde staatshervorming zijn er jarenlang werkgroepen geweest om zulke zaken mee op te lossen. Ik vraag dan ook met aandring om ervoor te zorgen dat die meest kwetsbare zorgbehoevende ouderen niet gestraft worden met een vermindering van hun leefloon. We zijn allemaal voorstander van een automatische rechtentoekenning. Maar deze meest kwetsbare groep wordt als eerste gestraft; zij nemen hun rechten niet op. Los dat op, samen met uw federale collega. Daar bestaan precedentes voor.

Minister Jo Vandeuren: Ik weet niet wat er met collega Bertels de laatste weken aan de hand is. Ik laat mij niet culpabiliseren voor iets waar we zelf bijna niets mee te maken hebben. Dit is een federale bevoegdheid, en het is een kwestie die zich in heel België stelt: door de zesde staatshervorming moet de uitkering anders worden behandeld dan vroeger bij de berekening van het leefloon. Men kan zich ook de vraag stellen waarom die THAB vroeger dan wel in rekening werd gebracht, want dat is precies dezelfde soort uitkering.

Maar we gaan er uiteraard over spreken. Als een OCMW op het terrein een probleem ervaart, en de indruk geeft dat men op een uniek probleem stoot dat men niet voldoende opgelost krijgt, dan moet men contact opnemen. Dan kunnen we dat zo snel mogelijk uitklaren. Dat is gewoon een kwestie van gezond verstand.

We gaan daar uiteraard met de federale overheid over spreken. Maar ik herhaal dat dat geen kwestie is die zich alleen voor Vlaanderen en onze Vlaamse sociale bescherming stelt. In Wallonië doet zich precies hetzelfde probleem voor, want de tegemoetkomingen werden daar ook overgeheveld. Indien men dat vroeger wel in rekening had gebracht, en nu niet, dan kan men zich afvragen waarom. Het zou immers dezelfde uitgave dekken als nu.

Laten we daar nu pragmatisch in zijn. Er is een issue, en het is heel belangrijk voor heel kwetsbare mensen. Het stelt zich zeker niet in grote mate, en het is zaak om dit juist te interpreteren.

Ik denk dat het koninklijk besluit duidelijk is: tegemoetkomingen die door de gemeenschappen worden toegekend, vallen buiten de berekening. Door de zesde staatshervorming is dat hier het geval. Het lijkt me dan ook niet zo'n geweldig probleem om op te lossen.

Wat de debatten over de staatshervorming betreft: ik neem aan dat mijn partijvoorzitter daar op het juiste moment over zal communiceren. Ik zal hem dan met raad en daad bijstaan.

Peter Persyn (N-VA): Ik had een ontwijkend antwoord verwacht, minister. Maar dat is geen probleem. Ik zie dat er in ieder geval een gedeelde bezorgdheid is, en een groeiend draagvlak om naar homogener bevoegdheden te gaan. Er loopt vandaag ook een actie tegen pesten. Wat je ook als pestgedrag kunt beschouwen, is het feit dat onze mensen nog altijd weinig transparante communicatie en informatie krijgen. Er is nog altijd te weinig automatische rechtentoekenning, en we kunnen nog meer efficiëntiewinst boeken. We kunnen nog

doeltreffender te werk gaan voor de zwaksten, voor de ouderen en voor de meest zorgbehoevenden. En daar pleiten wij voor: dat we dat allemaal in één hand brengen, in één Vlaamse hand. Ik dank u. (*Applaus bij de N-VA*).

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de promotiecampagne van Sport Vlaanderen

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Sinds enkele dagen loopt er een leuke radiospot om mensen te doen sporten of aan het sporten te houden. Het is een onderdeel van de grotere campagne #sportersbelevenmeer waar Sport Vlaanderen al een aantal jaren rond werkt. Nu stellen we vast dat een aantal mensen in hun leven stoppen met sporten omdat ze beginnen te studeren – dat is vaak een kantelpunt in het levensritme – of omdat ze kinderen krijgen of een drukke job hebben of misschien ook door de leeftijd of een zittend beroep.

Het is dus goed dat er sportpromotiecampagnes zijn. We staan daar volledig achter. Het is ook belangrijk dat als die mensen de stap opnieuw zetten, ze ondersteund worden door het structurele sportveld, door de sportfederaties, door de duizenden sportclubs die ons land gelukkig telt.

Wij pleiten al jaren om zoveel mogelijk mensen zolang mogelijk op een gezonde manier aan het sporten te krijgen of te houden. U zit daarin volledig op onze lijn. Op welke manier betreft u de sportfederaties en sportclubs bij die campagne van Sport Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Dank u wel. Ik vind dit een mooie vraag om de vragenronde af te sluiten, mijnheer Poschet.

De mooie campagne #sportersbelevenmeer loopt sinds 2016. Ze heeft een heel andere filosofie dan alle campagnes die er tot dan toe waren. De vroegere campagnes waren top-down. Ze zeiden dat je moest gaan sporten, want sporten is gezond. Dat is zeker waar, maar in deze campagne ga je van de sporters zelf uit. Je brengt de zin om te sporten, de beleving die sporters hebben, over naar andere mensen om ze ook aan het sporten te brengen. Het is een actie die echt vanuit de sporter zelf begint. Dat is heel mooi en daardoor heb je onmiddellijk duizenden ambassadeurs, bekende Vlamingen en minder bekende Vlamingen.

Het is ook een koepel waaronder je eigenlijk heel veel acties kunt stoppen. Zo kom ik direct bij uw vraag. De acties die we onder deze koepel stoppen, zijn heel gerichte acties naar bijvoorbeeld de gemeentebesturen waar lokale besturen een #sportersbelevenmeer-award konden krijgen. Ze moesten daarvoor aan vijf van de zeven criteria voldoen. Daarvoor kregen ze een award en zelfs hier en daar een financiële tegemoetkoming. Voor de sportclubs hadden we de Maand van de sportclub, maar ook de verkiezing van de coolste sportclub van Vlaanderen samen met radiozender MNM. Dat zijn allemaal mooie acties waar die sportclubs, de sportfederaties en de sportdiensten van de gemeenten bij betrokken zijn.

Er zijn natuurlijk ook acties voor de niet-georganiseerde sporter. Ik denk aan de Goede voornemens-actie of de actie om buiten te sporten. 'Sport na de bel' is de laatste en nieuwste actie om sporten na school te bevorderen, samen met MOEV (Motivatie, Ondersteuning, Expertise, Vernieuwing - Vlaanderen - Vitaliteit), het Vlaamse Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid (ISB) en Sportwerk Vlaanderen.

U ziet dat we overleg plegen en dat overleg gaat continu verder. We proberen om regelmatig samen met de verschillende federaties, de Vlaamse Sportfederatie (VSF) en de gemeentelijke diensten klankbordgroepen en gezamenlijke communicatietrajecten uit te tekenen. Als daaruit nieuwe en mooie ideeën voortkomen, kunnen die worden meegenomen.

Tot slot, voorzitter, ook voor u. Als u sport, kan ik u maar een ding vragen: gebruik de #sportersbelevenmeer, met een hashtag. Misschien zet u wel andere mensen aan tot sporten.

Joris Poschet (CD&V): Ik denk dat we de voorzitter moeten uitleggen wat een hashtag is. Dat is dan voor een andere actuele vraag.

Het klopt dat er veel goede voornemens worden gemaakt, meestal in het begin van januari en september. Ik heb ook gelezen dat maar 12 tot 15 procent die goede voornemens volhoudt. Dat staat op de website van Sport Vlaanderen. We vinden allemaal dat de sportparticipatie moet stijgen. Om dat op te volgen, is er ook de Participatiesurvey, die ondersteund wordt door de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven), de Universiteit Gent (UGent) en de Vrije Universiteit Brussel (VUB). Die loopt dit jaar, ik kijk alvast uit naar de resultaten.

Een aantal specifieke doelgroepen zijn belangrijk. Ik heb er al een aantal genoemd. Er zijn de alleenstaande moeders, de senioren, maar ook mensen in sociaal-economisch zwakkere posities. U hebt zelf gezegd dat er met de gemeentes wordt samengewerkt. Minister, op welke manieren kunt u lokaal samenwerken met de sociale diensten of, in Brussel, nog met de OCMW's, om die meest zwakkeren ook aan het sporten te krijgen?

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Mijnheer Poschet, in de eerste plaats wil ik u bedanken omdat u deze campagne in het daglicht stelt. Dat is heel belangrijk voor ons.

U weet dat Sport Vlaanderen zo'n ondersteuning gegeven heeft dat nagenoeg iedereen daarvan op de hoogte is. Bovenal wordt deze campagne door iedereen gesteund, bijvoorbeeld via de sociale media.

Er wordt volledig ingezet op de verschillende profielen en doelgroepen. In onze beleidsbrief van 2019 heeft de minister speciale aandacht gevraagd ter ondersteuning van de campagne voor seniorenporters. Verder kregen een aantal steden en gemeenten een award in het kader van deze campagne.

Minister, is het mogelijk om, ter intensifiëring van de campagne, de communicatie specifiek af te stemmen op sportprofielen die wetenschappelijk worden bepaald?

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Voorzitter, collega's, de #sportersbelevenmeer-campagne is een heel leuke en goede campagne geweest. Minister, u haalde het zelf aan: er werd ook een award uitgereikt voor de coolste sportclub. Ik kan het niet laten om te vermelden dat die toevallig in mijn eigen gemeente, Herk-de-Stad, ligt. Bij dezen: ik ben zeer tevreden met die campagne.

U hebt zelf gesproken over Sport na de bel. Ik heb daarover nog een vraagje. Na het stilzitten en het opletten, mag bewegen ook wel. Die campagne richt zich vooral op de groep van 12- tot 14-jarigen. Dat is heel interessant, omdat uit ervaring blijkt dat dat een groep is die we zeer moeilijk kunnen bereiken.

We hebben al het concept brede school, met een heel groot sportaanbod. Dat omvat bijvoorbeeld ook de SNS-pas (Sport na School). Overlappen die twee projecten elkaar niet een beetje? Is er een mogelijkheid om Sport na de bel en de SNS-pas in de toekomst samen te voegen tot één groot iets, en ze zo te versterken?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Na alle lovende woorden, die ik graag onderschrijf, wil ik een extra bekommernis uiten.

Minister, de buitenschoolse kinderopvang en de brede school zijn aandachtspunten van velen in het verleden. Voor die buitenschoolse kinderopvang komt er straks, zo heb ik begrepen, een nieuw voorstel of ontwerp van decreet – ik weet het niet precies.

Het zou fantastisch zijn om bij kinderen en jongeren na de schooltijd, in de eerste directe tijd die ze hebben en die ze vaak nog op school moeten doorbrengen, de participatie aan sport te activeren en daarbij de samenwerking met lokale sportclubs en gemeentelijke sportdiensten te stimuleren. En er mag ook wat cultuur bij zijn. Sport en cultuur zijn de twee levensbronnen die voor ons allemaal het belangrijkste zijn.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Caron, ik zal uw vraag koppelen aan die van de heer Moyaers. Sport na de bel sluit aan bij wat u zegt. Het is de bedoeling om ervoor te zorgen dat die jongeren meteen na schooltijd in de school, of vlakbij de school, in samenwerkingsverbanden kunnen sporten.

Sport na de bel is de campagne ter ondersteuning van het Sport na School-project. Sport na de bel kan alle activiteiten, zoals Sport na School, koppelen tot één geheel. Wat u vraagt, doen we dus eigenlijk al. We voegen dat allemaal bij elkaar, als één groot geheel. Sport na de bel heeft verschillende promotiespots, die zich richten op verschillende groepen van jongeren, na schooltijd. Ik denk dus dat we voldoen aan uw vraag.

Collega Wynants, wat u zegt had ik ook in mijn beleidsbrief aangekondigd, namelijk dat ik sportprofielen wetenschappelijk zou laten bepalen, en zien of we die kunnen meenemen. We hebben dat ondertussen gedaan. Het is Ipsos die die bevraging gedaan heeft. Mocht ik een journalist uit de vroegere tijd zijn, zou ik zeggen: 'Hij is gaan naziën wie ze zijn en wat ze doen en wat ze drijft.' Dat is eigenlijk een beetje wat ze hebben gedaan. Waarom gaan mensen sporten? Wie zijn die sporters? Kunnen we die wat categoriseren? Gaan andere mensen zich daarin herkennen?

Collega Poschet, u sprak ook al over goede voornemens en dat men die niet volhoudt. Ons idee was dat als je iemand hebt waaraan je je kunt spiegelen, die ongeveer je profiel heeft of die om dezelfde redenen is begonnen, en waarvan je elke week een sms of een mailtje krijgt met 'Hoe gaat het met jou? Ik heb deze week dat of dat gedaan', je eigenlijk die motivering krijgt van iemand die in sportbeleving qua profiel gelijk is aan jezelf.

Collega Wynants, we hebben de eerste stap daarin gezet, en de bedoeling is dat we die categorisering ook naar de toekomst toe nog wat meer gebruiken in de campagnes die we doen. We hopen en denken dat we op die manier weer meer mensen kunnen aanzetten tot sporten, wat effectief ons gemeenschappelijk doel is.

Collega Poschet, in verband met de laatste vraag naar de sociaal zwakkeren: vanuit Sport Vlaanderen zijn voor ons het meest logische aanspreekpunt bij de gemeenten de sportdiensten. Wij gaan ervan uit dat zij ook de nodige contacten met de OCMW's hebben – en ik wil het nog wel even nakijken of ze dat dan ook

doen. Ik weet dat in mijn gemeente onze sportfunctionaris, maar evengoed onze sportschepen, zeker zijn contacten zal hebben met de OCMW-voorzitter – in elk geval, want dat ben ik – maar ook met de verantwoordelijken van het OCMW en dergelijke meer. Ik veronderstel dus dat daar de nodige linken worden gelegd. Maar misschien is het niet slecht om in een van onze volgende contacten met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) rond sport, daar effectief extra de aandacht op te vestigen. Ik neem dat dus mee naar een volgende bijeenkomst met de VVSG.

Joris Poschet (CD&V): Minister, hartelijk dank voor uw antwoord. Ik denk dat we zeker met de VVSG daarover moeten samenzitten. Daarbij moeten we zeker ook Brussel niet vergeten, want ook daar is sport een volledig toepasbare gemeenschapsbevoegdheid. Ik ben ook blij dat er op een moderne manier gecommuniceerd wordt en dat er creatief wordt gedacht. Zo'n sportbuddy, ik denk dat dat echt goed is. Daarbij is het belangrijk dat dat niet iemand is die je meteen de moed uit de schoenen slaat, maar dat het iemand is die net iets beter is dan jij, maar niet iemand met een 'eighthpack'.

Sport is in elk geval goed voor het hoofd, voor het hart en voor onze samenleving. Vandaag zijn we al met anderhalf miljoen Vlamingen die regelmatig aan sport doen, en die dat doen in duizenden clubs en onder begeleiding van 65.000 sportbegeleiders en coaches. Ik denk dat we de ambitie moeten hebben om de komende jaren die sportparticipatie nog op te krikken, en in CD&V zult u daarvoor altijd een partner vinden. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE

Benoeming van de directeur

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 3 december 2018 heeft mevrouw Tine Destrooper aan de voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht om haar mandaat als directeur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Gewelddpreventie te beëindigen.

Met het oog op de benoeming van een nieuwe directeur heeft de plenaire vergadering op 12 december 2018 de selectievoorwaarden en selectieprocedure vastgelegd en werd via diverse openbare kanalen een oproep tot kandidaatsstelling gedaan.

De selectieprocedure werd begeleid en uitgevoerd door Berenschot en bestond uit vijf onderdelen: een preselectie op basis van diploma en relevante ervaring, een Engelstalige schriftelijke proef, een Engelstalige mondelinge case voor een wetenschappelijke jury, een assessmentcenter en een eindproef bestaande uit de presentatie van een Nederlandstalige case en een interview voor een jury bestaande uit de voorzitter en de ondervoorzitter van het Vlaams Vredesinstituut, de secretaris-generaal van het Vlaams Parlement en een consultant van Berenschot.

Van de 22 kandidaten werd alleen mevrouw Ellen Devroe tot het assessmentcenter en de eindproef toegelaten, waarin zij telkens geschikt werd bevonden. Op basis van dit resultaat heeft de raad van bestuur van het Vlaams Vredesinstituut op 5 februari 2019 beslist om mevrouw Ellen Devroe voor te dragen als kandidaat-directeur voor het Vlaams Vredesinstituut.

Op basis van het eindverslag van Berenschot en de voordracht door de raad van bestuur van het Vlaams Vredesinstituut en na de vaststelling dat mevrouw Ellen Devroe de decretale benoemingsvoorwaarden vervult en geen onverenigbare

functies uitoefent, besliste het Uitgebreid Bureau op 11 februari 2019 eenparig om mevrouw Ellen Devroe voor te dragen als nieuwe directeur van het Vlaams Vredesinstituut.

In naam van het Uitgebreid Bureau verzoek ik u daarom om mevrouw Ellen Devroe te benoemen tot directeur van het Vlaams Vredesinstituut voor een termijn van zes jaar. Het mandaat van mevrouw Ellen Devroe gaat in op 1 april 2019.

Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Dan verklaar ik mevrouw Ellen Devroe benoemd tot directeur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie. Ze zal worden uitgenodigd om in mijn handen de voorgeschreven eed af te leggen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we stipt om 17 uur, zoals ik had voorspeld, aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 20 februari 2019 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

Ik wens u allen en mezelf een behouden thuiskomst. (*Applaus*)

– *De vergadering wordt gesloten om 17 uur.*